ਲਲਿਤ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ.

(2020 ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੇਸ (ਦੀਵਾਨੀ) ਨੰ. 245)

ਮਈ 21, 2021

[ਐੱਲ. ਨਾਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਅਤੇ ਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ, ਜੇ.ਜੇ]

ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਕੋਡ, 2016 ਐਸਐਸ.1(3), 2(ਈ), 5(22), 60, 179, 234, 235, 238 ਅਤੇ 243 ਵਾਇਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 15.11.2019 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਅਲਟ੍ਰਾਵਾਇਰਸ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। , ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਚੋਣਵੀਂ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਜਬੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, (ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਸਮੇਤ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ - ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਕੇਤ- ਐਸ.2(ਈ), ਐਸ.5(22), ਐਸ.60 ਅਤੇ ਐਸ.179 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੋਣੇ ਸਨ , ਉਸੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ) ਦੁਆਰਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਯੂ ਐਸ.1(3), (ਇੰਪੱਗਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ) ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੋਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ - ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵੈਧ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਐਸ.1(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਇਸ ਲਈ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਨਹੀਂ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਵੈਧ ਹੈ।

ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਕੋਡ, 2016 ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਗਾਰੰਟਰ ਜਿਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਹਿ- ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਪਕ, ਭਾਵ. ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ) ਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ

ਅਣਇੱਛਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਇਸਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ, ਭਾਵ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਾਂ ਤਰਲਤਾ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ/ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਕਸਿਮਜ਼ ਮੈਕਸਿਮ "ਰੇਦੜੇਦੋ ਸਿੰਗੁਲਾਰ ਸਿੰਗੁਲਿਸ" ਪ੍ਰਯੋਗਯੋਗਤਾ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਕਈ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਹਰੇਕ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਜਾਂ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਚਿਤ ਵਸਤੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਸ.60(ਕੋਡ ਦਾ 2) ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ, ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਤਰਲਤਾ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ) ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ) ਉਹ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ, ਜਾਂ ਤਰਲਤਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕੋਡ, 2016-ਐਸ.60(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੇਸ ਅਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ

ਹੋਲਡ: 1.1. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪੜਾਅ-ਦਰ-ਪੜਾਅ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। [ਪੈਰਾ 81][1149-ਬੀ]

1.2 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ-III ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 2018 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ, ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਸਨ) ਅਣਸੋਧਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ). ਗੈਰ-ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਧਾਰਾ 60 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੱਤਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਗ -III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ। . ਇਹ ਇੱਥੇ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 2018 ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ) ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ), (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਬਣ ਗਏ। ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 30.11.2016 ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਤੋਂ 2(ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, 2018 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। , ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੰਸਥਾ ਕੋਲ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। 2018 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੇ ਉਸ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 60 ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਰਲਤਾ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ

ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਭਾਵ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਫੋਰਮ, ਯਾਨੀ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਾਰਸ 82, 83] |1149-ਬੀ-ਐਚ

2.1 ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸੇ ਸੋਧ ਨੇ ਧਾਰਾ 60(2) ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧਿਆ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ "ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਦੇ ਵੱਡੇ ਰੁਬਰਿਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਤਰਲੀਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਸੀ - ਭਾਵੇਂ ਅਣਸੋਧਿਆ ਅਧੀਨ ਕੋਡ। ਧਾਰਾ 60(2) ਦੀ ਸੋਧ ਨੇ ਕੁਝ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਸੋਧ ਵਿੱਚ "ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੀਕਰਨ "ਜਾਂ ਤਰਲਤਾ" ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ "ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ... ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਦਾ ਸਮੀਕਰਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤਰਲੀਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ. ਅਧਿਕਤਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਿਧਾਂਤ "ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਣਾ" ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਸ 86, 87||1050-ਐਫ-ਐਚ: 1051-ਡੀ-ਐਫ]

2.2 ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ, ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ) ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ) ਦੀ ਤਰਲਤਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਜਾਂ ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰਲਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੈਰਾ 88][1152-ਐਫ-ਜੀ]

2.3 ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੂਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੂੰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਸੀ: ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ। 2018 ਦੀ ਸੋਧ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ: ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀ ਗਈ ਸੋਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਸਕੀਮ (i.ਸੀ., ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਈ), ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (22), ਸੈਕਸ਼ਨ 29ਏ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 60), ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। , ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। [ਪਰਾ 92||1154-ਐਫ-ਜੀ]

3. ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 234 ਅਤੇ 235 ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਸਕੀਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀਆਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ। [ਪਰਾ 93||1155-ਜੀ-ਐਚ

4. ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੋਡ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ: (1) ਸੈਕਸ਼ਨ 79 ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਤਮਕ ਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। (2) ਸੈਕਸ਼ਨ 94 ਤੋਂ 187

ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੰਕਲਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 94||1156-ਏ-ਬੀ]

5. ਅਯੋਗ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 243, ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੀ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੰਧਤ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਾਂ ਤਰਲਤਾ. ਇਸ ਲਈ, ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਿਸ ਲਈ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਹੀ ਤਰਕ ਧਾਰਾ 60(3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਕੋਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹੀ ਤਰਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਏ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਵਿੱਚ ਬੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਡੀਆਰਟੀ ਵਿੱਚ ਏ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ। [ਪਰਾ 95||1156-ਸੀ-ਐਫ]

6. ਧਾਰਾ 238 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗੈਰ-ਰੋਧਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਕੋਡ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਾਰਾ 243 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਤਰਕ ਹੈ। ਧਾਰਾ 243(2) ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ (ਪੀਆਈਏ ਅਤੇ ਪੀਟੀਆਈ ਐਕਟ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਲਹਾਲ, ਧਾਰਾ 243 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 243 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਐਕਟ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਹੋਰ ਫੋਰਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਏਗਾ। ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਲਈ। ਧਾਰਾ 238 ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। [ਪਰਾ 96||1156-ਜੀ-ਐਚ; 1157- ਏ-ਸੀ

7. ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਆਦ ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 [ਏ] ਤੋਂ [ਡੀ] ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ; ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ II ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 179, ਜੋ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਕੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ "ਅਧੀਨ" ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਧਾਰਾ 60(1) ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ

ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ, ਤਰਲੀਕਰਨ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਰਜ਼ੀ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 60(3) ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੋਰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 60(4) ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੂੰ "ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਡੀਆਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60 (4) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ (ਏ) ਡੀਆਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਬੀ) ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਭਾਵ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ। ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 179 ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ "ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ", ਸੈਕਸ਼ਨ 60 (4) ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 99||1159-ਐਫ-ਜੀ: 1160-ਏ-ਡੀ]

8. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਇਰਾਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੋਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਇਸਦੇ ਸਹਾਇਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਮ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਗਾਰੰਟੀ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਸੰਗਤਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫੋਰਮ ਜਿਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵੱਖਰੇ ਹਨ- ਆਮ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਰਾਹੀਂ। ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਸਾਰੀ ਤਸਵੀਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਪਲਬਧ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ, ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ; ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸੀਓਸੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 100||1160-ਡੀ-ਐਫ; 1161-ਏ-ਸੀ]

9. ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਚੋਣਵੀਂ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਜਬੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ, ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ, ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, (ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਸਮੇਤ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਕੇਤ ਹਨ- ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ), ਸੈਕਸ਼ਨ 5(22), ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 179 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗਾਰੰਟਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ, ਉਸੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਫੋਰਮ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ) ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ

ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ, (ਅਪਵਿੱਤਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ) ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੋਡ ਨੂੰ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੈਧ ਹੈ। [ਪਰਾ 101||1161-ਸੀ-ਜੀ|

10. ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੀ) ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਛੱਡਣਾ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਅਣਇੱਛਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਵ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਤਰਲਤਾ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ/ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ) ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। [ਪਾਰਸ 111,112||1168-ਜੀ-ਐਚ; 1169-ਏ-ਬੀ]

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (2018) 17 ਐਸਸੀਸੀ 394 [2018] 10 ਐਸਸੀਆਰ 974; ਐਸਾਰ ਸਟੀਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਡ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ। v. ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ (2019) ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 1478; ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (1982) 3 ਐਸਸੀਸੀ 358 [1983] 1 ਐਸਸੀਆਰ 561; ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿੱਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕੈਨਾਨੋਰ ਐੱਸ.ਪੀ.ਜੀ. & ਡਬਲਿਊvਜੀ. ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (2002) 5 ਐਸਸੀਸੀ 54: [2002] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1093 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਸਟੇਟ (2002) 5 ਐਸਸੀਸੀ 80-ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਸਵਿਸ ਰਿਬਨ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ (2019) 4 ਐਸਸੀਸੀ 17: [2019] 3 ਐਸਸੀਆਰ 535; ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, 1912, ਮੁੜ ਬਨਾਮ ਭਾਗ ਸੀ ਰਾਜ (ਕਾਨੂੰਨ) ਐਕਟ, 1950, [1951] ਐਸਸੀਆਰ 747; ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸਬਨਯਾਗਮ (1998) 1 ਐਸਸੀਸੀ 318: [1997] 5 ਐਸਯੂਪੀਐਲ. ਐਸਸੀਆਰ 345; ਵਾਸੂ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2006) 12 ਐਸਸੀਸੀ 753: [2006] 8 ਐਸਯੂਪੀਐਲ. ਐਸਸੀਆਰ 535; ਬੰਬਈ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਨਰੋਤਮਦਾਸ ਜੇਠਾਭਾਈ, [1951] 2 ਐਸਸੀਆਰ 51; ਸਰਦਾਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ [1957] ਐਸਸੀਆਰ 605; ਹਮਦਰਦ ਦਾਵਾਖਾਨਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ [1960] 2 ਐਸਸੀਆਰ 671; ਬਾਬੂਲਾਲ ਵਰਧਰਜੀ ਗੁਰਜਰ ਬਨਾਮ ਵੀਰ ਗੁਰਜਰ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2020) 15 ਐਸਸੀਸੀ 1; ਚੇਟੀਅਨ ਵੀਟਿਲ ਅੰਮਾਨ ਬਨਾਮ ਤਾਲੁਕ ਲੈਂਡ ਬੋਰਡ (1980) 1 ਐਸਸੀਸੀ 499: [1979] 3 ਐਸਸੀਆਰ 839; ਬਸੰਤ ਕੁਮਾਰ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਈਗਲ ਰੋਲਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ [1964] 6 ਐਸਸੀਆਰ 913; ਬਿਸ਼ੰਭਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ [1954] ਐਸਸੀਆਰ 842; ਦੂਤਾਵਾਸ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿਕਾਸ (ਪੀ) ਢੱਕਣ। v. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2020)13 ਐਸਸੀਸੀ 308; ਜੇ ਮਿੱਤਰਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੇਟੈਂਟਸ ਦੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ (2008) 10 ਐਸਸੀਸੀ 368: [2008] 12 ਐਸਸੀਆਰ 419; ਲਲਿਤ ਨਾਰਾਇਣ

ਮਿਸ਼ਰਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਇਕਨਾਮਿਕ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਆਦਿ (1988) 2 ਐਸਸੀਸੀ 433: [1988] 3 ਐਸਸੀਆਰ 311; ਜਾਵੇਦ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2003) 8 ਐਸਸੀਸੀ 369: [2003] 1 ਐਸਯੂਪੀਐਲ. ਐਸਸੀਆਰ 947; ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਬਿਹਾਰ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਦਾਮੋਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਐਨਆਰ: ਏਆਈਆਰ [1969] 1 ਐਸਸੀਆਰ 620; ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਇੰਡੈਕਸ ਪੋਰਟ ਰਜਿਸਟਰਡ ਏਆਈਆਰ 1992 ਐਸਸੀ 1740; ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਬਿਸ਼ਵਨਾਥ ਝੁਨਝੁਨਵਾਲਾ (2009) 9 ਐਸਸੀਸੀ 478: [2009] 13 ਐਸਸੀਆਰ 391; ਲਛਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (1976) 2 ਐਸਸੀਸੀ 953: [1976] 2 ਐਸਸੀਆਰ 785; ਰਘੁਬਰ ਸਵਰੂਪ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 909; ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. ਭਦਰਚਲਮ ਬਨਾਮ ਮੰਡਲ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ (1996) 6 ਐਸਸੀਸੀ 634: [1996] 5 ਐਸਯੂਪੀਐਲ. ਐਸਸੀਆਰ 643; ਐਡਵਰਡ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਅਜਮੇਰ ਰਾਜ [1955] 1 ਐਸਸੀਆਰ 735; ਚੇਅਰਮੈਨ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਮਾਈਨਿੰਗ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜੀ ਏਆਈਆਰ 1977 ਐਸਸੀ 965 [1977] 2 ਐਸਸੀਆਰ 904; ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਬਨਾਮ ਦੀਪਕ ਮਹਾਜਨ (1994) 3 ਐਸਸੀਸੀ 440: [1994] 1 ਐਸਸੀਆਰ 445; ਆਰਸੇਲਰ ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ (2019) 2 ਐਸਸੀਸੀ 1: [2018] 12 ਐਸਸੀਆਰ 362; ਬ੍ਰਿਜ ਸੁੰਦਰ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਪਹਿਲਾ ਵਧੀਕ ਜੱਜ (1989) 1 ਐਸਸੀਸੀ 561 [1988] ਐਸਯੂਪੀਐਲ. ਐਸਸੀਆਰ 558; ਰਘੁਬੀਰ ਸਰੂਪ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 909; ਖੜਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (1987) 3 ਐਸਸੀਸੀ 82: [1987] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1207; ਕੋਟੇਸ਼ਵਰ ਵਿਟਲ ਕਾਮਥ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਰੰਗੱਪਾ ਬਲਿਗਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1969) 1 ਐਸਸੀਸੀ 255 [1969] 3 ਐਸਸੀਆਰ 40; ਰਾਜੇਂਦਰ ਕੇ. ਭੁੱਟਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਐਂਡ ਏਰੀਆ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ (2020) 13 ਐਸਸੀਸੀ 208; ਜਾਵੇਦ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2003) 8 ਐਸਸੀਸੀ 369: [2003] 1 ਐਸਯੂਪੀਐਲ. ਐਸਸੀਆਰ 947; ਪੰਨਾਲਾਲ ਬੰਸੀਲਾਲ ਪੀਟੀ ਬਨਾਮ ਏਪੀ ਸਟੇਟ (1996) 2 ਐਸਸੀਸੀ 498: [1996] 1 ਐਸਸੀਆਰ 603; ਅਤੇ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਸਟੈਂਡਰਡ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ (2019) ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 103 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗੌਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. 2019 ਐਸਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਕੈਲ 7288; ਕੁੰਦਨਿਆਲ ਡਬੜੀਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ (2012) 171 ਕੰਪ ਕੈਸ 94; ਡਾ. ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਪੀਰਾਮਲ ਇੰਟਰਪ੍ਰਾਈਜਿਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (2019) ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ 542 ਅਤੇ ਪੇਗਾਸੁਸ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਤ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗਫਿਸ਼ਰ ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (2016) ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਕਾਰ 5991- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਵੀ. ਬੁਰਾਹ 1878 (3) ਐਪ. ਕੇਸ 889 (ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ); ਜਤਿੰਦਰ ਨਾਥ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰਾਂਤ (ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾ), (1949-50) 11 ਐਫਸੀਆਰ 595: ਅਤੇ ਰੀ ਕਾਪਥਿੰਗ ਸਿੰਗਰ ਐਂਡ ਫ੍ਰੀਡਲੈਂਡਰ ਲਿਮਟਿਡ (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ) (ਯੂਕੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ), 2012 (1) ਸਾਰੇ ਈ.ਆਰ. 883 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਬੈਨੀਅਨ ਔਨ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ: ਇੱਕ ਕੋਡ (6ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 257 'ਤੇ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

[2018] 10 ਐਸਸੀਆਰ 974	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	8 ਲਈ
[2019] 3 ਐਸਸੀਆਰ 535	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	12 ਲਈ
[1951] ਐਸਸੀਆਰ 747	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	16 ਲਈ
[1997] 5 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 345	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	16 ਲਈ
[2006] 8 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 535	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	16 ਲਈ
[1951] 2 ਐਸਸੀਆਰ 51	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	20 ਲਈ
[1957] ਐਸਸੀਆਰ 605	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	20 ਲਈ
[1960] 2 ਐਸਸੀਆਰ 671	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	20 ਲਈ
(2020) 15 ਐਸਸੀਸੀ ।	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	23 ਲਈ
[1979] 3 ਐਸਸੀਆਰ 839	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	34 ਲਈ
[1964] 6 ਐਸਸੀਆਰ 913	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	36 ਲਈ
[1954] ਐਸਸੀਆਰ 842	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	36 ਲਈ
(2020) 13 ਐਸਸੀਸੀ 308	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	39 ਲਈ
[2008] 12 ਐਸਸੀਆਰ 419	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	42 ਲਈ
[1988] 3 ਐਸਸੀਆਰ 311	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	42 ਲਈ
[2003] 1 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 947	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	42 ਲਈ
[1969] 1 ਐਸਸੀਆਰ 620	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	43 ਲਈ
ਏਆਈਆਰ 1992 ਐਸਸੀ 1740	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	43 ਲਈ
[2009] 13 ਐਸਸੀਆਰ 391	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	43 ਲਈ
[1983] 1 ਐਸਸੀਆਰ 561	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	44 ਲਈ
(2002) 5 ਐਸਸੀਸੀ 80	ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	44 ਲਈ
[2018] 10 ਐਸਸੀਆਰ 974	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	45 ਲਈ
[1976] 2 ਐਸਸੀਆਰ 785	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	47 ਲਈ
ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 909	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	48 ਲਈ
[1996] 5 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 643	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	48 ਲਈ

[1955] 1 ਐਸਸੀਆਰ 735	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	49 ਲਈ
[1977] 2 ਐਸਸੀਆਰ 904	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	51 ਲਈ
[1994] । ਐਸਸੀਆਰ 445	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	51 ਲਈ
[2018] 12 ਐਸਸੀਆਰ 362	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	51 ਲਈ
[1988] 3 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 558	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	55 ਲਈ
ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 909	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	56 ਲਈ
[1987] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1207	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	56 ਲਈ
[1969] 3 ਐਸਸੀਆਰ 40	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	59 ਲਈ
(2020) 13 ਐਸਸੀਸੀ 208	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	88 ਲਈ
[2003] 1 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 947	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	90 ਲਈ
[1996] 1 ਐਸਸੀਆਰ 603	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	90 ਲਈ
[2002] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1093	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	109 ਲਈ

ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2020 ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੇਸ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 245।

ਟਰਾਂਸਫਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੂ/ਏ 139ਏ ਆਰ/ਡਬਲਿਊ ਧਾਰਾ 142 ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 2020 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰ. 4849 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਨਾਲ

ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ) ਸੰਖਿਆ 2021 ਦਾ 117, 2020 ਦਾ 1371, 2020 ਦਾ 1420, 2020 ਦਾ 1353, ਟੀ.ਪੀ. (ਸੀ) 2020 ਦਾ ਨੰਬਰ 1252, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. (ਸੀ) 2020 ਦਾ ਨੰਬਰ 1276, 2020 ਦਾ 1287, ਟੀ.ਪੀ. (ਸੀ) ਸੰਖਿਆ 2020 ਦਾ 1285, 2020 ਦਾ 1325, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰ. 2020 ਦਾ 1364, ਟੀ.ਸੀ.(ਸੀ) ਨੰ. 257 ਦਾ 2020, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰ. 1434 ਦਾ 2020, 2020 ਦਾ 2120, 3120 ਦਾ ਨੰ. , ਟੀ.ਪੀ.(ਸੀ) ਸੰਖਿਆ 2020 ਦਾ 1202, 2020 ਦਾ 1220, 2020 ਦਾ 1203, 2020 ਦਾ 1193, 2020 ਦਾ 1196, 2020 ਦਾ 1289, 2020 ਦਾ 1323, 2020 ਦਾ 1323, 320 ਦਾ 2020 ਦਾ 1292, 2020 ਦਾ 1299, 2020 ਦਾ 1331, 2020 ਦਾ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰ. 1342, 2020 ਦਾ ਟੀ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰ. 1339, 2320 ਦਾ 1348, 1320 ਦਾ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ , ਟੀ.ਸੀ.(ਸੀ) 2020 ਦੇ 250, 2020 ਦੇ 251, 2020 ਦੇ 247, 2020 ਦੇ 253, 2020 ਦੇ 252, 2020 ਦੇ 248, 2020 ਦੇ 254, 2020 ਦੇ 246, 2020, 2020, 4220 2020 ਦਾ 5, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ) 2021 ਦਾ 62, 2021 ਦਾ 32, 2021 ਦਾ 106, 2021 ਦਾ 97, 2021 ਦਾ 142, 2021 ਦਾ 135, 2021 ਦਾ 131, 2021 ਦਾ 122, 2021 ਦਾ 2021, 2021 ਦਾ 2021, 2021 ਦਾ 160,

2021 ਦਾ 168, 2021 ਦਾ 205, 2021 ਦਾ 209, 2021 ਦਾ 194, 2021 ਦਾ 187, 2021 ਦਾ 180, 2021 ਦਾ 182, 203 ਦਾ 2022, 203 ਦਾ 2222, 2022 ਦਾ 2021 ਦੇ 17, 221 ਦੇ 2021, 2021 ਦੇ 225, 2021 ਦੇ 239, 2021 ਦੇ 240, 2021 ਦੇ 228, 2021 ਦੇ 224, 2021 ਦੇ 234, 2021 ਦੇ 260, 2021 ਦੇ 262 ਅਤੇ 2021 ਦੇ 2023।

ਤੁਸ਼ਾਰ ਮਹਿਤਾ, ਐਸ.ਜੀ., ਕੇ.ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਏ.ਜੀ., ਕੇ.ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਗੋਪਾਲ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ, ਹਰੀਸ਼ ਸਾਲਵੇ, ਸੁਦੀਪਤੋ ਸਰਕਾਰ, ਪੀ.ਐਸ. ਨਰਸਿਮਹਾ, ਸਿਧਾਰਥ ਦਵੇ, ਰਿਤਿਨ ਰਾਏ, ਰਾਮਜੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮੁਹੰਮਦ ਅਖਿਲ ਨਜ਼ੀਰ, ਕਨੂੰ ਅਗਰਵਾਲ, ਨਵੰਜੈ ਮਹਾਪਾਤਰਾ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੰਜੇ ਕਪੂਰ, ਮਿਸ. ਮੇਘਾ ਕਰਨਵਾਲ, ਵੀ.ਐਮ ਕੰਨਨ, ਸੰਬਿਤ ਪੰਜਾ, ਅਰਜੁਨ ਭਾਟੀਆ, ਮਿਸ. ਮੋਨਾਲੀ, ਜੈਵਰਧਨ ਸਿੰਘ। ਹਿਤੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸੈਣੀ, ਸ਼ੰਖ ਸੇਨਗੁਪਤਾ, ਸਿਧਾਰਥ ਰਾਨਾਡੇ, ਵਿਵਿਧ ਟੰਡਨ, ਕੁ. ਨਿਸ਼ੀ ਬਣਖਰੀਆ, ਸ. ਕਾਜ਼ਵਿਨ ਕਪਾਡੀਆ, ਸਈਅਦ ਜਾਫਰ ਆਲਮ, ਨਿਨਾਦ ਲੌਦ, ਸਾਹਿਲ ਤਗੋਤਰਾ, ਵਿਕਾਸ ਮਹਿਤਾ ਅਪੂਰਵ ਖਟੋਰ, ਸਾਹਿਲ ਮੋਂਗਾ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ, ਡਾ. ਅਨਿੰਦਿਤਾ ਪੁਜਾਰੀ, ਸ. ਪੂਰਤੀ ਗੁਪਤਾ, ਸ. ਹੇਨਾ ਜਾਰਜ, ਓਮ ਨਰਾਇਣ, ਮਿਸ. ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ, ਅਰਜੁਨ ਸਿਆਲ, ਸ਼੍ਰੇਅਨ ਦਾਸ, ਜੀਸ਼ਾਨ ਹਾਸ਼ਮੀ, ਸਲਮਾਨ ਹਾਸ਼ਮੀ, ਮਿੱਠੂ ਜੈਨ, ਅਲੋਕ ਧੀਰ, ਕੁ. ਜੈਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੁਕਲਾ ਦਾਸਗੁਪਤਾ, ਕੁ. ਵਰਸ਼ਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਆਸ਼ੂ ਕਾਂਸਲ, ਕੁ. ਸਵਾਤੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਸ਼ੀਸ਼ ਪਿਆਸੀ, ਮਿਲਨ ਸਿੰਘ ਨੇਗੀ, ਕਰਨ ਬਟੂਰਾ, ਮਹੇਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ, ਕੁ. ਸ਼ੈਲੀ ਭਸੀਨ, ਅੰਕੁਰ ਸਹਿਗਲ, ਕਮਲਦੀਪ ਦਿਆਲ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਗੁਪਤਾ, ਕੁ. ਮਾਧਵੀ ਅਗਰਵਾਲ, ਅੰਕਿਤ ਬਨਾਤੀ, ਕੁ. ਸਲੋਨੀ ਮਹਾਜਨ, ਈ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲਾ, ਸੰਦੀਪ ਐੱਸ ਲੱਡਾ, ਸੌਮਿਕ ਘੋਸਾਲ, ਗੌਰਵ ਸਿੰਘ, ਅਭੈ ਆਨੰਦ ਜੇਨਾ, ਦੀਪਾਯਨ ਮੰਡਲ, ਐੱਸ.ਆਰ. ਰਘੂਨਾਥਨ, ਐੱਸ. ਸੰਥਾਨਮ ਸਵਾਮੀਨਾਧਨ, ਮਿਸ. ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਸ਼ਰਾਵਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਆਰਤੀ ਰਾਜਨ, ਵਿਕਰਮ ਪੂਸੇਰਲਾ, ਤਾਡੀਮੱਲਾ ਭਾਸਕਰ ਗੌਥਮ, ਅਭਿਨਯ ਰੈਡੀ ਐੱਮ., ਨਿਤੀਸ਼ ਬੰਦਰੀ, ਜੀਵਨ ਕੁਮਾਰ ਨੰਦਮ, ਕੀਰਤੀਵਰਧਨ ਕੋਮਾਰੇਡੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਅਹਾਨਾ ਮਧਿਆਲਾ, ਸ. ਕਰਿਸ਼ਮਾ ਨੇਦੁੰਗੜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਚਲਾ ਸਿਰੀ ਡੋਡਾਲਾ, ਕੁ. ਸ਼੍ਰੇਆ ਦੇਵਕੀ, ਜੋਤੀ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਆਰ.ਰਾਜਹੰਸ, ਮਿਸ. ਪਰੋਮਾ ਸੇਨਗੁਪਤਾ, ਸੰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਰੁਣ, ਕੁ. ਸ਼ਿਵਾਨੀ, ਰਵਿੰਦਰ ਐਸ ਚਿੰਗਾਲੇ, ਯਸ਼ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਦਿਓੜਾ, ਕੁ. ਸੋਨਲ ਮਾਸ਼ੰਕਰ, ਸ. ਸ਼ਿਵਾਂਗੀ ਸੂਦ, ਸ. ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਰਾਏ, ਐੱਮ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਆਰ. ਰਾਓ, ਸਾਰਥ ਐੱਸ. ਜਨਾਰਦਨ, ਮਿਸ. ਅਦਿਤੀ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਸ. ਸਿੰਦੂਰਾ Vਐਨਐਲ, ਮੁਕੁੰਦਾ, ਕੈਲਾਸ਼ਨਾਥ ਪੀਐਸਐਸ, ਆਬਿਦ ਅਲੀ ਬੀਰਨ ਪੀ.ਸੰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵ ਜਗਰਲਾਮੁੜੀ, ਅਨੀਸ਼ ਆਰ ਸ਼ਾਹ, ਪ੍ਰਦੀਪ ਅਗਰਵਾਲ, ਕੁ. ਸੌਮਿਆ ਸ਼ਰਮਾ, ਲਾਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਉਮੇਸ਼ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਅਰਜੁਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਕੁ. ਰੁਚੀ ਕੋਹਲੀ, ਰੋਹਿਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਪ੍ਰਣਵ ਭਾਸਕਰ, ਰੰਣਕ ਨਾਇਕ, ਅਤੁਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਕੁ. ਆਰਜੂ ਚੌਧਰੀ, ਕੁਮਾਰ ਦੁਸ਼ਯੰਤ ਸਿੰਘ, ਵਿਕਾਸ ਕੁਮਾਰ, ਮਨੀਸ਼ ਪਾਲੀਵਾਲ, ਮੈਸਰਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਲੀਗਲ ਪਾਰਟਨਰ, ਸੰਦੀਪ ਬਜਾਜ, ਸੋਇਬ ਕੁਰਸ਼ੀ, ਕੁ. ਨਿਧੀ ਮੋਹਨ ਪਰਾਸ਼ਰ, ਕੁ. ਅਦਿਤੀ ਪੁੰਧੀਰ, ਉੱਤਮ ਦੱਤ, ਰਾਜੀਵ ਸਿੰਘ, ਕੁ. ਸ੍ਰੋਜਨਾ ਸੁਮਨ ਮੁੰਡ, ਸ. ਸੋਨਾਕਸ਼ੀ ਸਿੰਘ, ਰਿਸ਼ੀ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ, ਕੁ. ਪੱਲਵੀ ਲੰਗਰ, ਸ. ਗੌਰੀ ਰਿਸ਼ੀ, ਸ. ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜੁਨੇਜਾ, ਯਾਦਵ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮੀਕੁਮਾਰਨ, ਕੁ. ਚਰਨਿਆ ਲਕਸ਼ਮੀਕੁਮਾਰਨ, ਯੋਗੇਂਦਰ ਅਲਡਕ, ਗੋਪਾਲ ਮਾਛਿਰਾਜੂ, ਪੁਨੀਤ ਗਣਪਤੀ, ਆਦਿਤਿਆ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ, ਕੁ. ਅਪੇਕਸ਼ਾ ਮਹਿਤਾ, ਸ. ਮੋਨਿਕਾ ਕਸਤੂਰੀ, ਸ. ਇਸ਼ਿਤਾ ਮਾਥੁਰ, ਮਲਕ ਮਨੀਸ਼ ਭੱਟ, ਕੁ. ਪੱਲਵੀ ਸਿੰਘ, ਸ. ਸੰਘਿਆ ਗੁਪਤਾ, ਸਿਧਾਰਥ ਬਰੂਆ, ਸ਼ਰਨ ਠਾਕੁਰ, ਕੁ. ਅਦਿਤੀ ਗੁਪਤਾ, ਸ. ਜੈਸਮੀਨ ਡਮਕੇਵਾਲਾ, ਸ. ਰਿਤਿਕਾ ਸਿਨਹਾ, ਸ. ਗੁੰਜਨ ਮਾਥੁਰ, ਸ. ਵੈਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਦਿਨੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਤ੍ਰੇਹਨ, ਕੁ. ਅਨਿੰਦਿਤਾ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ, ਕੁ. ਵੰਸਲਾ ਰਾਏ, ਰਾਜ ਕੰਵਰ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਿਵਮ ਸਿੰਘ, ਸਾਹਿਲ ਰਵੀਨ, ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਕੁ. ਅਦਿਤੀ ਮਿੱਤਲ, ਆਯੂਸ਼ ਅਗਰਵਾਲਾ, ਸਿਧਾਂਤ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਆਦਿਤਿਆ ਨਰਾਇਣ ਮਹਾਜਨ, ਅਰਨਵ ਨਰਾਇਣ, ਅਲੋਕ ਕੁਮਾਰ, ਕੁ. ਸੋਮਿਆ ਯਾਦਵ, ਸ. ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹਰਪਲਾਨੀ, ਉਦੈ ਅਰੋੜਾ, ਜੀ.ਐਨ. ਰੈਡੀ, ਦੀਪਾਯਨ ਮੰਡਲ, ਸੰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਐਮ.ਪੀ. ਵਿਨੋਦ, ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ, ਐਮ.ਡੀ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਅਵਨੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਧੀਰਜ ਨਾਇਰ, ਕੁ. ਅੰਜਲੀ ਅੰਚਾਇਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਵਿਸ਼ਰੁਤੀ ਸਾਹਨੀ, ਵਿਨਮ ਗੁਪਤਾ,

ਆਰ.ਸੁਧਿੰਦਰ, ਨਿਖਿਲ ਸਿੰਘ, ਰਾਹੁਲ ਦੇਵ, ਰਣਜੀਤ ਸ਼ੈਟੀ, ਅਸ਼ੋਕ ਮਾਥੁਰ, ਡੀ.ਭਰਤ ਕੁਮਾਰ, ਅਮਨ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਹਥਿੰਦਰਾ ਮੰਡਾ, ਗੋਪਾਲ ਝਾਅ, ਕੁ. ਮੀਸ਼ਾ, ਵੈਜਯੰਤ ਪਾਲੀਵਾਲ, ਕੁ. ਚਾਰੂ ਬਾਂਸਲ, ਸ. ਜਸਵੀਨ ਕੌਰ, ਐਸ.ਐਸ. ਸ਼ਰਾਫ, ਅਨੂਪ ਰਾਵਤ, ਕੁ. ਮਹਿਮਾ ਸਰੀਨ, ਸ. ਮੂਲਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਕੁ. ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕੌਰ, ਸ਼ਾਰਦੂਲ ਸ. ਸ਼ਰਾਫ, ਕੁ. ਪ੍ਰਵੀਨਾ ਗੌਤਮ, ਪਵਨ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਕੁ. ਸਵੀਟੀ ਪਾਂਡੇ, ਰਾਜਾ ਰਾਮ, ਵਿਵੇਕ ਸਰੀਨ, ਮਿਸ. ਆਸਥਾ ਸਹਿਗਲ, ਸਤੀਸ਼ ਸੀ. ਕੌਸ਼ਿਕ, ਆਕਰਸ਼ਨ ਆਦਿਤਿਆ, ਐਮ/ਐਸ. ਸਿਰਿਲ ਅਮਰਚੰਦ ਮੰਗਲਦਾਸ, ਅਰੁਣ ਅਗਰਵਾਲ, ਕੁ. ਅੰਸ਼ਿਕਾ ਅਗਰਵਾਲ, ਸ. ਏਕਜੋਤ ਭਸੀਨ, ਮ੍ਰਿਤੁੰਜੇ ਕੁਮਾਰ ਸਿਨਹਾ, ਅੰਕਿਤ, ਕੁ. ਕਵਿਤਾ ਝਾਅ, ਸ. ਸੰਧਿਆ ਗੀਤਕਾਰ, ਉਦਿਤ ਨਰੇਸ਼, ਓ.ਪੀ. ਗੱਗਰ, ਮਿਸ. ਆਸਥਾ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਆਦਿਤਿਆ ਗੱਗੜ, ਅੰਕਿਤ ਆਨੰਦਰਾਜ ਸ਼ਾਹ, ਬ੍ਰਿਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਤੰਬਰ, ਕਿੰਸ਼ੂਕ ਚੈਟਰਜੀ, ਕੁਸ਼ਲ ਬਾਂਸਲ, ਕੁ. ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੁਪਤਾ, ਸੁਜੋਏ ਚੈਟਰਜੀ, ਅਤੁਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਸ਼ਰਮਾ, ਕੁ. ਐਸ਼ਲੀ ਚੈਰਿਅਨ, ਇੰਦਰਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਇਡੂ, ਗੌਤਮ ਤਾਲੁਕਦਾਰ, ਅਤੀਵ ਮਾਥੁਰ, ਅਜੈ ਮੋਂਗਾ, ਅਮੋਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਗਗਨ ਗੁਪਤਾ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਜੇਬਰਾਜ, ਮਿਸ. ਨੂਪੁਰ ਰਾਉਤ, ਵਿਵੇਕ ਏ. ਵਾਸ਼ੀ, ਮਿਸ. ਸ਼ਿਲਪਾ ਸੇਂਗਰ, ਵਿਸ਼ਵਜੀਤ ਦੂਬੇ, ਮਾਧਵ ਕਨੇਰੀਆ, ਕੁ. ਸੁਰਭੀ ਖੱਟਰ, ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਗੋਇਲ, ਕੁ. ਵਾਨੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੁਮਿਤ ਅੱਤਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਸ.

ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਰਜੀਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 139ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਕਾਰਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕੋਡ, 2016 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕੋਡ") ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

1 ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ

2. ਆਮ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 15.11.2019 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਜਿਸਨੂੰ "ਅੱਗੇ "ਇਪੱਗਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਵਾਇਰਲ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਵੀ 15.11.2019 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਲਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ) ਨਿਯਮ, 2019 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 20.11.2019 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹੇਗੀ।

3. ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਐਡਵਾਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ, ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਾਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਜੋਂ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਐਡਵਾਂਸ ਜਿਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹਨ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣਾ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਕਲਪ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ।

4. ਸਾਰੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ) ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਸੰਹਿਤਾ, 2016 ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕੋਡ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ। ਕੋਡ ਸਿਰਫ਼ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਧਾਰਾ 2(ਸੀ), ਸੈਕਸ਼ਨ 78 (ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ), ਸੈਕਸ਼ਨ 79, 94-187 (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ; ਸੈਕਸ਼ਨ 239(2)(ਜੀ), (ਐਚ) ਅਤੇ (ਆਈ); ਸੈਕਸ਼ਨ 239(2)(ਐਮ) ਤੋਂ (ਜ਼ਈ); ਸੈਕਸ਼ਨ 239 (2)(ਜ਼ਐਨ) ਤੋਂ (ਜ਼ਐਸ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 249।

5. ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਿਣਤੀਆਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ-III ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕੋਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 78, 79, 94-187 ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਅਣਉਚਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

6. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

7. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ (ਬਿੰਦੂਆਂ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਪ੍ਰਯੋਗਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

8. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਭਾਜਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 78, 79, 94 ਤੋਂ 187, ਆਦਿ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਦਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੜੱਪਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ 01.12.2019 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਈ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 2018 ਦੇ ਐਕਟ 8 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਈ), 23.11.2017 ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ:

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਬਿਲਕੁਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 2(ਈ) 23.11.2017 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇ।

9. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਪਲੇਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਟਾਊਨਜ਼ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909 (") ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੀਟੀਆਈ ਐਕਟ" ਇਸਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920 ("ਪੀਆਈਏ" ਇਸਤੋਂ ਬਾਅਦ)। ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਦੋ ਐਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੁਣ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਅਤੇ ਪੀਟੀਆਈ ਐਕਟ ਅਤੇ ਪੀਆਈਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ

ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਦੋ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰਕਹੀਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

10. ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦਾ ਭਾਗ III "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਲਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ" ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਕੋਡ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਧਾਰਾ (ਈ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਸੀ) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ) ਅਤੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ) ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਭਾਗ II ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 95 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

11. ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "।ਆਰਪੀ") ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ [ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ), ਧਾਰਾ 78 (ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ), ਧਾਰਾ 79, ਧਾਰਾ 94 ਤੋਂ 187 (ਦੋਵੇਂ ਸੰਮਲਿਤ), ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਧਾਰਾ 239 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ, ਧਾਰਾ 239 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਮ) ਤੋਂ (ਜ਼ਈ), ਧਾਰਾ (ਜ਼ਐਨ) ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਜ਼ਐਸ) ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 239 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 249] ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ:

(i) ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ। , ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕੋਡ ਦਾ ਭਾਗ III ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ii) ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਲੈਣਦਾਰ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੰਚਾਲਨ ਲੈਣਦਾਰ ਹੈ। . ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ II ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੈੱਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

12. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਵਿਸ ਰਿਬਨ (ਪੀ.) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ' 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅੰਤਰ ਹਨ। ਮਾਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਚਾਲਨ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ। ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਆਮ ਤੌਰ

'ਤੇ ਮਿਆਦੀ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੂੰਜੀ ਲਈ ਵਿੱਤ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਵਿੱਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

13. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕੰਮ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਸਲੂਕ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਡ. ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਅਤੇ 101 ਦੀ ਲਾਗੂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਤਰਕਹੀਣ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 99 ਅਤੇ 100 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ਾਵਰ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ/ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅੰਡਰਲਾਈਂਗ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਬੁਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

14. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ (ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 128) ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ, ਉਸੇ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ, ਇਸਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ II ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਸਥਿਰ ਹੈ।

15. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੱਪੜੇ ਅਥਾਰਟੀਜ਼, ਕਮੇਟੀ ਆਫ਼ ਕਰੈਡਿਟਰਸ (ਸੀਓਸੀ) ਅਤੇ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲਜ਼ (ਆਰਪੀਐਸ) ਨੂੰ ਐਕਟ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ "ਗਾਰੰਟਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ "ਗਾਰੰਟਰ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 239(1) ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ। ਇਸਲਈ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੋਡ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

II ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

16. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰੀਸ਼ ਸਾਲਵੇ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ. ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) 'ਸ਼ਰਤ ਕਾਨੂੰਨ' ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ "ਸਥਾਨ, ਵਿਅਕਤੀ, ਕਾਨੂੰਨ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਤ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਇਕਮਾਤਰ ਕੰਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਹੈ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀ, ਭਾਵ, ਸਰਕਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, 1912, ਰੀ ਬਨਾਮ ਪਾਰਟ ਸੀ ਸਟੇਟਸ (ਲਾਅ) ਐਕਟ, 1950, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇ ਸਬਨਯਾਗਮ ਅਤੇ ਵਾਸੂ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। v. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਡ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

17. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦਾ ਭਾਗ III ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਭਾਗ III "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਲਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ/ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਭਾਗ III ਦੇ ਅਸਲ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ" ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਈਡਰ ਵਾਂਗ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਸਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

18. ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਹੈ- ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ , ਭਾਵ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ, ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਗ II ਅਤੇ ਭਾਗ III, ਫੋਰਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਉਪਚਾਰਾਂ

ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵ। ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਹੁਣ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਸਾਲਵੇ ਨੇ ਆਰ ਬਨਾਮ ਬੁਰਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

19. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਨੂੰ ਸੰਮਿਲਿਤ ਕਰਕੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ-ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਕਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 2018 ਦੀ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਡ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਰਥਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ। ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਡ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

20. ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਨਰਸਿਮਹਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਾਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ) ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ। ਉਸਨੇ ਬੰਬਈ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਨਰੋਤਮਦਾਸ ਜੇਠਾਭਾਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ:

ਇਹ ਧਾਰਾ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਨਰਸਿਮ੍ਹਾ ਨੇ ਸਰਦਾਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦ ਦਾਵਾਖਾਨਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਆਗਿਆਯੋਗ ਕੰਮ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ।

21. ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਸਿਮਹਾ ਨੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਸੀਮਤ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਉਸਨੇ 30.11.2016 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ II ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਤੋਂ 2(ਡੀ) ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਭਾਗ II ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹਰ ਇਕਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕਵਰੇਜ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30.11.2016 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਤੋਂ 2(ਡੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਚਾਰ ਉਪ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਡ ਦਾ ਭਾਗ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(7) ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਗੁਣ। ਪਰ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗਾਰੰਟਰ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ; ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਭਿਆਸ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਪੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

22. ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਾਗ III ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਇਹ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕੋਡ (ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 2017 ਦੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

23. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਤੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਅਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਤਰਲਤਾ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਇੱਕ ਲਾਹੇਵੰਦ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਮਹਿਜ਼ ਰਿਕਵਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਸਵਿਸ ਰਿਬਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਅਤੇ ਬਾਬੂਲਾਲ ਵਰਧਰਜੀ ਗੁਰਜਰ ਬਨਾਮ ਵੀਰ ਗੁਰਜਰ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਐਨਆਰ: ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਹਨ।

24. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ 2018 ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ, "ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ" ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਰਿਹਾ, ਭਾਵ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਭਾਵ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੁਦ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ- ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 78 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਫਿਰ ਕੋਡ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉਪ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਸਾਰੇ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਧਿਆਏ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 78) i.ਸੀ, ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਚੋਣਵੀਂ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਨੰਗਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਹੈ।

25. ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਐਕਟ. ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, I, III ਤੋਂ VII, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਭਾਗ ਹਨ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਭਾਗ II ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਇੱਕ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਹੋਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇੱਕ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸੋਧਯੋਗ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹਿੱਸਾ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ 2017 ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਡ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੋਣਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

26. ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੁਦੀਪਤੋ ਸਰਕਾਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਲਵੇ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਜਤਿੰਦਰ ਨਾਥ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ:

"ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦੋ ਵੱਖ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨਾ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ, ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾ (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ) ਸਿਰਫ਼।"

27. ਦੂਜਾ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਸ਼੍ਰੀ ਰੋਹਿਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਰੂਥੀ ਗੁਪਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਿਸ਼ੀ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੀਸ਼ ਪਾਲੀਵਾਲ ਨੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ। ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ II ਅਤੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਮਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫੋਰਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਐਨਸੀਐਲਟੀ) ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਗ III ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਰਿਕਵਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਹਨ, ਨੂੰ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੋ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਭਾਵ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਅਸਮਰਥਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 101 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਸੰਕਲਪ ਯੋਜਨਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਗਾਰੰਟਰ ਇਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਧਾਨਿਕ ਫਿਏਟ ਦੁਆਰਾ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਕੀਲ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ, ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਖੁਦ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

28. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 140 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 29ਏ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੇਸ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਿੱਚ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਪਵੇ ਤਾਂ, ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਯੋਗ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਸਾਰ ਸਟੀਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

"ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (1) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ... ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਫਲ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਬਿਨੈਕਾਰ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਸਲੇਟ 'ਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ...

ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕੇ ਅਤੇ ਚਲਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਸਫਲ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸਲੇਟ 'ਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਉਸ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਬਕਾਇਆ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ; ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

29. ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੰਕਲਪ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਕੁੰਦਨਲਾਲ ਡਬੜੀਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ:

"ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਬੁਝ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵੀ ਘਟਾਈ ਜਾਂ ਬੁਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

30. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਐਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਡਾ. ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਪੀਰਾਮਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਿਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ' 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਸੈੱਟ ਲਈ, ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ।"

III. ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

31. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਡ ਨੂੰ 2018 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੋਧੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ [ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ)), ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਸਨ। ਫਰਮਾਂ [ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਐਫ)) ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ [ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ))। ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ [ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ], ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮਾਂ [ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਐਫ), ਦੇ ਤਹਿਤ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ) [ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਦੇ ਤਹਿਤ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਜੀ)]। ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ

ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਨੂੰ ਵੀ 2018 ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਤਰਲਤਾ/ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ। ਸੋਧ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ, ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਇੱਕੋ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਨਿਰਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

32. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਫਰਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ. ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ 2018 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਅਲਹਿਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਏਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ. ਜੇਕਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, (ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ) ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ 'ਤੇ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਡ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਰਿਣਦਾਤਾ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਮੱਸਿਆ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਵਜੋਂ ਇਸਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ/ਫੋਰਮ ਅਰਥਾਤ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਰੱਖ ਕੇ, ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾ ਕੇ ਕੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੋਰਮ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ। III, ਪੂਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਲਈ ਗਾਰੰਟੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਖੁਦ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

33. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਨਿਯਮ (ਨਿਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧੀਨ) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਫੋਰਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸੀਮਾ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ

ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦੇਖਣਗੇ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਬੋਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕਰਜ਼ਾ ਸੇਵਾ ਘੱਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ, ਜੋ ਸੰਪਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਡਵਾਂਸਡ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਲੈਣਦਾਰ ਬੈਂਕ ਵਾਲ ਕੱਟਣ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉੱਦਮਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

34. ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਲੈਕ ਦੀ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (ਪੰਨਾ 1420 'ਤੇ 10ਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ) ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਬੰਧ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਾ"/ ਉਸਨੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਚੇਤੀਅਨ ਵੀਟਿਲ ਅੰਮਾਨ ਬਨਾਮ ਤਾਲੁਕ ਲੈਂਡ ਬੋਰਡ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ:

"ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਅਧੂਰਾ ਵਿਚਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਦੇ ਅਧੂਰੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਧੂਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ। .

35. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕੋਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਦੇਸ਼. ਉਸਨੇ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਬੈਨੀਅਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਐਬਸਟਰੈਕਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ: ਏ ਕੋਡ (6ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 257 'ਤੇ):

"ਜਿੱਥੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾ ਕੇ ਲਚਕਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ..]

ਲਾਭ. ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਇਹ ਵਿਧੀ ਅਤਿ ਲਚਕਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਯੰਤਰ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [...]"

36. ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੜਾਅਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਸੰਤ ਕੁਮਾਰ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਈਗਲ ਰੋਲਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵੰਭਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਸਰ, ਜਦੋਂ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

37. ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈ ਬੀ ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਚਕਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜਾਅਵਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 10 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਨੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੰਪਨੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਇੱਕ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਹੱਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਦਸੰਬਰ 2019 ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ।ਬੀਸੀ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਉਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਰਗੀਕਰਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ (ਈ) ਵਿੱਚ 1 ਦਸੰਬਰ 2019 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਤੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

38. ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਾਰਜ ਸਮੂਹ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਗੀਕਰਨ ਲਿਆਇਆ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਣਨੀਤੀ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਬਾਰੇ। 2017 ਦੀ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮੂਹ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰ ਵਿਚਕਾਰ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

39. ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਕਾਨੂੰਨ ਸੁਧਾਰ ਕਮੇਟੀ ("ਬੀਐਲਆਰਸੀ") ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਢਾਂਚਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਮਕਾਲੀ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਵੰਬਰ 2015 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 3.4.3 ਅਤੇ 6.1 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸਮਕਾਲੀ ਮਤਾ ਬੀ.ਐਲ.ਆਰ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 5(22) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 (ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ), ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 179 (ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਆਈ ਬੀ ਸੀ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ- ਪਹਿਲਾਂ, ਮਿਆਦ 'ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ' ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਤਰਲੀਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ।ਬੀਸੀ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(22) "ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ" ਦੂਜਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 60(1) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਸਮੇਤ) ਲਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਸੰਕਲਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਤਰਲਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 60(4) ਧਾਰਾ 60(2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਡੀਆਰਟੀ) ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 179 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਡੀਆਰਟੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 179 ਖੁਦ "ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ" ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਇਸਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਆਮ ਨਿਗਰਾਨੀ, ਇੱਕ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ, ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, (ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 238 ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦਾ ਹੈ), ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। 2018 ਦੀ ਸੋਧ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਵੱਲ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਹਿਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਤ ਹੋਣਗੇ। ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੋਰਸ ਜੋ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਅੰਬੈਸੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(22), 60 ਅਤੇ 179 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ।

40. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਤੁਸ਼ਾਰ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਡ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ-ਅਧਾਰਿਤ ਅਤੇ (ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਸਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ) ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ

ਵਿਆਖਿਆ ਬੇਲੋੜੀ ਤੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੰਹਿਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕੋਡ ਦੀ ਪੜਾਅਵਾਰ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਲੀਵਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਸੰਸਦੀ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਲੀਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 2018 ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ) ਆਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੋਧ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਹਨ ਅਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਨ, ਜਿਆਦਾਤਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਮਾਮਲੇ.

41. ਸਾਲੀਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦਾ ਭਾਗ-II। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3(8) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਸਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਗ-2 ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਭਾਵ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ ਉਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਾਰੰਟਰ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਭਾਗ-III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਗ-II। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਧੀ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ, ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਤੀਸਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਵੀਪ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲੈ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਧੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ "ਹੱਥ ਲੈਣ" ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਟਰਮੀਨਸ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਡ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ, ਭਾਵ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਕੋਡ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ, ਭਾਵ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਭਾਗ-2 ਵਿੱਚ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਭਾਗ-III ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਯਾਨੀ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

42. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਚਕਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜੇ. ਮਿੱਤਰਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿ. ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੇਟੈਂਟਸ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਨਿਯੰਤਰਣ।" ਉਸਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਕਾਰਜ

ਸਮੂਹ (ਦੀਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਕੋਡ, 2016 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਣਨੀਤੀ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਬਾਰੇ) ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਮਜਬੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਦਾ ਕੋਈ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਲਲਿਤ ਨਾਰਾਇਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਇਕਨਾਮਿਕ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਈਟੇ ਅਤੇ ਜਾਵੇਦ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ" ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਐਲਈ., ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ, ਕੋਡ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਮਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੋਡ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗੀ। . ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਡ ਦੀ ਪਛਾਣ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ।

43. ਸਾਲੀਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ, ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਿਸਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ) ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ("ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸ਼ਬਦ "ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ" ਸ਼ਬਦ 'ਸੀਮਾ' ਲਈ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਆਫ ਬਿਹਾਰ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਦਾਮੋਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ, ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਇੰਡੈਕਸ ਪੋਰਟ ਰਜਿਸਟਰਡ ਅਤੇ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਬਿਸ਼ਵਨਾਥ ਝੁਨਝੁਨਵਾਲਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੀ ਸਾਂਝੀ ਅਤੇ ਕਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

44. ਸਾਲੀਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 133 ਤੋਂ 136 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿਹਾਈ/ਡਿਸਚਾਰਜ/ਰਚਨਾ ਜਾਂ ਅੰਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ

ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇੱਕ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਜਾਂ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਅਤੇ ਐਨਆਰ. 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੰਟਰਪਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਅਤੇ 134 ਦੇ ਤਹਿਤ. ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜਿਸਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਡਿਸਚਾਰਜ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ" ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਅਣਇੱਛਤ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ:

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1,2 ਅਤੇ 3 ਜੋ ਗਾਰੰਟਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਰੰਟੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੂਲ-ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ -ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

45. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੌਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਐਂਡ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 133 ਤੋਂ 139, 141 ਅਤੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ 145 ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਏ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ/ਡਿਸਚਾਰਜ/ਰਚਨਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ, "ਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਲੀਜ਼/ਡਿਸਚਾਰਜ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ (ਠੇਕੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 135 ਦਾ ਹਵਾਲਾ) ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਐਂਡ ਓਰਜ਼" ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਗਾਰੰਟਰ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਦੋਹਰੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਸਿਰਫ ਬਕਾਇਆ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਰਜ਼ਾ ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਮੁੜ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਏ) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਸਹਿ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦਾ ਉਪਾਅ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਅਭਿਆਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ "ਡਬਲ ਡਿੱਪ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸੇ ਕਰਜ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਦੀ

ਦੋਹਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ। ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ - ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਗਾਰੰਟਰ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਣ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਾਰੰਟਰ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਹਰੇਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਭਾਵ ਇਹ ਡਬਲ ਡਿਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ)। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਇਕਾਈ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟਰ, ਦੂਜਾ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਕਮ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ "ਡਬਲ ਪਰੂਫ" ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਵਾਰ ਇੱਕੋ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਹਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਡਬਲ ਡਿੱਪ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀਏਐਫਸੀਓ 2916 ।ਐਨਸੀ. ਸੀ/ਓ ਪੇਗਾਸਸ ਐਵੀਏਸ਼ਨ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗਫਿਸ਼ਰ ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਜਿੱਥੇ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੁਓ ਮੋਟੋ ਨੂੰ ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿਰਫ ਅੱਧੀ ਕਟੌਤੀ ਰਕਮ ਤੱਕ. ਰਿਲਾਇੰਸ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇਨ ਰੀ ਕਾਪਥਿੰਗ ਸਿੰਗਰ ਅਤੇ ਫਰੀਡਲੈਂਡਰ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਯੂਕੇ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ"

46. ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਲਈ ਕੋਡ ਚੋਣਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਗ III ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 15.11.2019 ਦੀ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਭਾਗ III ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਉਸ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਵੰਡਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 1(3) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਾਬਤਾ ਕਿਸ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਹੈਰਾਨਕੁਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

47. ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਵੇਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਦੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਜਾਂ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਫ਼ਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ ਸੰਸਦ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼

ਐਕਟ, 1912, ਪਾਰਟ ਸੀ ਸਟੇਟਸ (ਲਾਅ) ਐਕਟ, 1950 (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਲਛਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

48. ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁੜ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ "ਸੋਧਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ" ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸੋਧਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਪਛਾਣ ਜਾਂ ਢਾਂਚੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਜਤਿੰਦਰ ਨਾਥ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਛਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡੈਲੀਗੇਟ ਸਾਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਆਮ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਤਿੰਦਰ ਨਾਥ ਨੇ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਐਕਟ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ, ਦਿੱਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਗ ਸੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗ ਏ ਰਾਜਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਰਘੁਬਰ ਸਵਰੂਪ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜ਼ਮੀਂਦਾਰੀ ਖ਼ਾਤਮੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1951, ਐਕਟ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਚੋਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਲਸੀਪੁਰ ਸ਼ੂਗਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. ਟਾਊਨ ਏਰੀਆ ਐਕਟ, 1914, ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ ਨੂੰ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਦਾਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਉਮਰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੰਗਲੌਰ ਵੂਲਨ, ਕਪਾਹ ਅਤੇ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਾਂ ਬਨਾਮ ਬੰਗਲੌਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ" ਵਿੱਚ, "ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਲੇਖਾਂ" 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਸੀ। ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. ਭਦਰਚਲਮ ਬਨਾਮ ਮੰਡਲ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖੋ, ਜਿੱਥੇ ਗੈਰ-ਖੇਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਇੱਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"।

ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਸ਼ਰਤੀਆ ਅਤੇ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਧੁੰਦਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

49. ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁਨਾਸਬਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਨੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਐਡਵਰਡ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਅਜਮਰਫਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਭਿੰਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤੀਆ

ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਠ, ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

50. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੱਧ, ਢਾਂਚਾਗਤ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਸੰਦਰਭ, ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਧਾਰਾ 1(3) ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਦਾ ਘੇਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਯੋਜਨਾਬੱਧ, ਢਾਂਚਾਗਤ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਵਿਖਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

"ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੈਟਿੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ;

51. ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਮਸ਼ੀਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੀਡਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਬਦ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸਮਝੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਈਅਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇ. ਚੇਅਰਮੈਨ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਮਾਈਨਿੰਗ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜੀ "ਨੂੰ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ ਚਮੜੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ। ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕੁੰਜੀ ਦੇਹਾ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਦੇਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ਼ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਬਨਾਮ ਦੀਪਕ ਮਹਾਜਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜੇਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਆਰਸੇਲਰ ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸਵਿਸ ਰਿਬਨ (ਸੁਪਰਾ)। ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

'ਤੇ। 52. ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਵੇਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸੱਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ "ਸਿਰਫ਼ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ", ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਸਦੀ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਸਕੀਮ, ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3), ਸੈਕਸ਼ਨ 2, ਸੈਕਸ਼ਨ 3(23), ਸੈਕਸ਼ਨ 5(5)(ਏ) ਅਤੇ (22), ਸੈਕਸ਼ਨ 14(3), ਸੈਕਸ਼ਨ 31(1) ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 179 ਸੰਕੇਤਕ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ

ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਹਾਈਬ੍ਰਿਡਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਭਾਗ III. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਯੋਜਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਈਬ੍ਰਿਡਾਈਜੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਘੁਸਪੈਠ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕੋ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਹਾਈਬ੍ਰਿਡਾਈਜੇਸ਼ਨ ਬਣਾਇਆ, ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III. ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਦੀ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਇੱਕ ਸੰਸਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

53. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 60(1), (2), (3) ਅਤੇ (4) ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਭਾਗ II. ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਭਾਗ III. ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਗ II. ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਭਾਗ III. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 179, ਭਾਗ III. ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ, "ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60(4) ਭਾਗ III. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੈਸਟਰਨ ਕੋਲਫੀਲਡ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਪੈਸ਼ਲ ਏਰੀਆ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ; ਬਾਲੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਵਸੰਤਰਾਓ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਇਸ ਸੰਸਦੀ ਹਾਈਬ੍ਰਿਡਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ/ਫਿਊਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ) ਅਤੇ 2(ਜੀ) ਜਦੋਂ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 2018 ਦਾ ਐਕਟ 8 ਉਹਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਤਿਕੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 179 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਗ III. ਦੇ ਅਧਿਆਇ III. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ [ਸੈਕਸ਼ਨ 101] ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਾਈਬ੍ਰਿਡਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

54. ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 78 ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ III. ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 2 ਅਤੇ 78 ਵਿੱਚ "ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ" ਦਾ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਛੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ 'ਤੇ "ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ" ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 78 ਇਹ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਭਾਗ III." ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਧਾਰਾ 78 ਸਮੇਤ ਪੂਰੇ ਕੋਡ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ) ਅਤੇ ਹੋਰ

ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਮਪਿਊਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਭਾਜਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

55. ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਕੁਝ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਈ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ); ਵਰਗੀਕਰਨ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ 2018 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਫੋਰਮ (ਐਨਸੀਐਲਟੀ) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮਾਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਭਾਗ III ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬ੍ਰਿਜ ਸੁੰਦਰ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 1(3) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

56. ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਨੇ ਰਘੁਬੀਰ ਸਰੂਪ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਖੜਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਤਫ਼ਾਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 (3) ਅਧੀਨ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ।

57. ਸ਼੍ਰੀ ਰਿਤਿਨ ਰਾਏ, ਕੁਝ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ 2018 ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਏ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, 01-05-2018% ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅਰਥਾਤ ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ 227 ਤੋਂ 229 ਤੱਕ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੜਾਅਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵੇਕ, ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਆਮ ਪੈਟਰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਜਾਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਕੱਠੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਹ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

IV ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਮਪੱਗਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ

58. 28 ਮਈ, 2016 ਨੂੰ, ਕੋਡ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਆਰਥਿਕ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਨੂੰਨਾਂ

ਨੂੰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਦ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ, (ਬੈਂਕਾਂ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਆਰਡੀਬੀਐਫਆਈ ਐਕਟ" ਦੁਆਰਾ) ਸੁਰੱਖਿਆਕਰਨ (ਸੁਰੱਖਿਆਕਰਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਐਕਟ, 2002 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸਰਫੇਸੀ) ") ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇ। ਕੋਡ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਏ) ਉੱਦਮਤਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਬੀ) ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸੀ) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੱਲ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ।

ਕੋਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"1. ਛੋਟਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਹੱਦ ਅਤੇ ਅਰੰਭ -

(1) ਇਸ ਕੋਡ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕੋਡ, 2016 ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਇਹ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਕੋਡ ਦਾ ਭਾਗ III ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਤੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

(3) ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

2. ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ। ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ -

(ਏ) ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 (2013 ਦਾ 18) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਨੀ:

(ਬੀ) ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ

(ਸੀ) ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ, 2008 (2009 ਦਾ 6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ;

(ਡੀ) ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਈ) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ;

(ਐਫ) ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਫਰਮਾਂ; ਅਤੇ

(ਜੀ) ਵਿਅਕਤੀ, ਧਾਰਾ (ਈ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

3. ਇਸ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, -

***

(7) "ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 (2013 ਦਾ 18) ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (20) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ, ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਨ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।) ਸੀਮਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ, 2008 (2009 ਦਾ 6) ਦੀ ਧਾਰਾ 2, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ;

(8) "ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ;

(10) "ਲੇਣਦਾਤਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ, ਇੱਕ ਸੰਚਾਲਨ ਲੈਣਦਾਰ, ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ, ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

(11) "ਕਰਜ਼ੇ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਕਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਕਰਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(23) "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ

(ਏ) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ;

(ਬੀ) ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ;

(ਸੀ) ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ;

(ਡੀ) ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ,

(ਈ) ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ।

(ਐਫ) ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ; ਅਤੇ

(ਜੀ) ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ,

4. ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ।

(1) ਇਹ ਭਾਗ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਤਰਲਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰਕਮ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੈ।"

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ। ਉੱਚ ਮੁੱਲ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ ਜੋ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

5. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ। ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-

(1) "ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ", ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 (2013 ਦਾ 18) ਦੀ ਧਾਰਾ 408 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ;

***

(5) "ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਿਨੈਕਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ

(ਏ) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇਣਦਾਰ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਸੀ) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹੈ: ਜਾਂ

(ਡੀ) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੈ;

(5ਏ) "ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ;

(22) "ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ"

59. ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦਾ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਘੋਸ਼ਣਾ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ (ਏ) ਸੈਕਸ਼ਨ 14, (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਜਨਤਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ (ਸੀ) ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰੋ। ਅੰਤਰਿਮ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 (ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ (ਏ) ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ, ਫ਼ਰਮਾਨ, ਆਦੇਸ਼, ਆਦਿ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; (ਬੀ) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਉਲਝਣਾ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ; (ਸੀ) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ, ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 2002 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਅਤੇ (ਡੀ) ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਅੰਤਰਿਮ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

60. ਕੋਡ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਉਹ ਸੰਸਥਾਗਤ ਢਾਂਚਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਫਰੇਮਵਰਕ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲੇਟਰ (ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਬੋਰਡ) ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪੇਸ਼ੇਵਰ, ਸੂਚਨਾ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਵਿਧੀਆਂ (ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ-ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਵਰਨੈਂਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਂਬੱਧ ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਹੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਦੋ-ਪੜਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-ਦੀਵਾਲੀਆ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰਕਮ ₹ 1,00,00,000/- ਹੈ। ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: ਏ) ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਤੋਂ 32) - ਇਸ ਵਿੱਚ, ਲੈਣਦਾਰ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਹਨ? ਇਸ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਲਈ ਵਿਕਲਪ; ਅਤੇ ਬੀ) ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ [ਸੈਕਸ਼ਨ 33-54 ਕੋਡ] - ਜੇਕਰ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

61. ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ [ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 7] ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ [ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਕਮ, ਦੀ ਧਾਰਾ 8, ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਡ] ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ, ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈਇੱਛਤ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ [ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 10)। ਇੱਕ ਵਾਰ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ, ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰਿਮ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ (ਜਾਂ "ਸੀਓਸੀ" - ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੀਓਸੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਓਸੀ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਅੰਤਰਿਮ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ 75% ਦੀ ਵੋਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤੀ ਜਾਂ ਤਰਲੀਕਰਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ 30) ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸੀਓਸੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਬਲਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਤਾਜ਼ਾ ਵਿੱਤ, ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਵਾਲ ਕੱਟਣਾ (ਭਾਵ. ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਕਮ), ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਆਦਿ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਹੀ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ; ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ (i.ਸੀ. ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ, ਆਦਿ) ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

62. ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 78(3) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ। ਭਾਗ III (ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਡੀਆਰਟੀ) ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਆਰਡੀਬੀਐਫ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ (ਕੰਪਨੀਆਂ, ਐਲਐਲਪੀਐਸ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ) ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ

ਅਥਾਰਟੀ, ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਹੈ। ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ) ਕੋਲ ਹੈ। ਡੀਆਰਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਡੀਆਰਏਟੀ) ਕੋਲ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਅਤੇ ਡੀਆਰਏਟੀ ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ

63. ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਸੂਚਨਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, 15 ਨਵੰਬਰ, 2019

ਐੱਸ.ਓ. 4126(ਈ) ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ । ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ। 2016 (2016 ਦਾ 31) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ 1 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਕਤ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੀ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ:

(1) ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ);

(2) ਸੈਕਸ਼ਨ 78 (ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 79;

(3) ਧਾਰਾ 94 ਤੋਂ 187 (ਦੋਵੇਂ ਸੰਮਲਿਤ);

(4) ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 239 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਤੋਂ;

(5) ਧਾਰਾ 239 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਮ) ਤੋਂ ਧਾਰਾ (ਜ਼ਸੀ) ਤੱਕ;

(6) ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜ਼ਐਨ) ਤੋਂ ਧਾਰਾ (ਜ਼ਐਸ) ਤੱਕ; ਅਤੇ

(7) ਧਾਰਾ 249.

[ਐੱਫ. ਨੰਬਰ 30/21/2018-ਦੀਵਾਲੀਆ ਸੈਕਸ਼ਨ) ਗਿਆਨੇਸ਼ਵਰ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਟੀ. ਸਕੱਤਰ।"

V ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ

64. ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਚੋਣਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ, ਇਪਟੇਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ

ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਚੋਣਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ - ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ। ਨਰੋਥਮਦਾਸ ਜੇਠਾਬਾਈ ਵਿਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੁਰਾਹ ਵਿਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ; ਰੀ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, 1912 ਵਿੱਚ, ਜਤਿੰਦਰਨਾਥ ਗੁਪਤਾ, ਹਮਦਰਦ ਦਵਾਖਾਨਾ, ਸਬਨਯਾਗਮ ਅਤੇ ਵਾਸੂ ਦੇਵ ਸਿੰਘ।

65. ਬੁਰਹ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਭਾਰਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੋ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ-ਗਵਰਨਰ ਵਰਗੇ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੁਆਰਾ, ਉਪ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਕਲਕੱਤਾ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਜੈਂਤੀਆ, ਨਾਗਾ ਅਤੇ ਖਾਸੀ ਪਹਾੜੀਆਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵੀ। ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਉਪ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੁਰਾਹ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਭਾਰਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਖਿਆ:

"ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਅਧੂਰਾ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸੇ ਬਾਹਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਾਹਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਫੋਰਟੀਓਰੀ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੋਣਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ.....

ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕਾਉਂਸਿਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਆਮ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। , ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

66. ਅਗਲਾ ਮਾਮਲਾ ਜਤਿੰਦਰ ਨਾਥ ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਬਿਹਾਰ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਆਫ਼ ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਉਮਰ ਇਕ ਸਾਲ ਲਈ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ:

"ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦੋ ਵੱਖ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀ, ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਉਪਬੰਧ (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।"

67. ਮੁੜ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, 1912 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 143 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਹੁ-ਵਿਆਪਕ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਦੇਖੀ ਗਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਸੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵਧਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਕੁਝ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਾਨੀਆ, ਸੀਜੇ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

"53. ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 246 ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਪਰ ਭਾਗ 'ਸੀ' ਰਾਜ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਭਾਗ "ਸੀ" ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾ, ਸੰਸਦ ਇਕਲੌਤੀ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਧਾਰਾ 240 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੌਂਸਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ), ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਗ 'ਸੀ' ਰਾਜ (ਕਾਨੂੰਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ (ਭਾਗ "ਸੀ" ਰਾਜ), ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਭਾਗ ਏ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਐਕਟ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰੋ ਜੋ ਭਾਗ ਏ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 1 ਅਤੇ 2 ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਭਾਗ ਸੀ ਸਟੇਟਸ (ਲਾਅਜ਼) ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਗ ਏ ਰਾਜ ਦਾ, ਵੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਭਾਗ ਏ ਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਦ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਉਸ ਸੂਬੇ ਲਈ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ। ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਧਾਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭਾਗ ਏ ਰਾਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ।

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ:

"ਸੈਕਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1935 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ , ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਜਾਂ ਬੰਬਈ ਵਿਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਵਿਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1947, ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 'ਕਰਜ਼ਦਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੰਬਈ ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਰਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਦੇ 33 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ 500 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਜੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ "ਖੇਤੀਕਾਰੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਅਜਿਹੇ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ 66 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1935 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟਿੰਬਕਟੂ ਜਾਂ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿੱਲੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। 1935 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਮਬਕਟੂ ਅਤੇ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਭੂਗੋਲਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ।

271. ਸਵਾਲ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਵੀ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਗ-ਸੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਰਕਾਰ. ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ. ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਵਰ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਸੈਂਟਰਲ 'ਤੇ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਖੁਦ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ.

ਬੀ.ਕੇ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ.

"342. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਰ ਦੋ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹਨ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਇੱਕ ਹੈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਨੀਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸੰਸਦ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਸਹੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਸਮਾਯੋਜਨ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਅੱਖਰ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਨੀਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਹੀ ਨੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਭਦਾਇਕ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਗ-ਸੀ ਰਾਜ (ਕਾਨੂੰਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ...

68. ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਜਿੱਠਣਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ. ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਕਿ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਭਾਗ ਸੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ) ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਰਾਏ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ:

"ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ

357. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 3 'ਤੇ ਦੱਸੇ

ਗਏ ਭਾਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਭਾਗ-ਸੀ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ", ਭਾਰਤੀ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ.

69. ਨਰੋਤਮਦਾਸ ਜੇਠਾਭਾਈ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 25,000/- ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਭਾਵ ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ₹ 10,000/- ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਜੱਜਾਂ (ਮਹਾਜਨ, ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ ਅਤੇ ਬੀ. ਕੇ. ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇਜੇ) ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ, ਜੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ

"22. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਵੈਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 25,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕਦੋਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਜਿਸ ਲਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਨਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ ਐਕਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਬੁਰਾਹ [3 4. ਸੀ. 889.), ਜਿਸ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸੀਮਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਸਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ.

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

"ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਨਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ

ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਆਰਥਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹਾਲਾਤ ਹੋਣਗੇ ਇਸ ਨੂੰ 25,000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 3. 1 ਏਐਮ ਦੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਦਿਮਾਗ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਰਕਮ ਲਈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਨਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਧੇ ਹੋਏ ਵਿੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੀਤੀ ਦਾ ਅਸਲ ਅਮਲ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ.

70. ਸਰਦਾਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਮੂਲ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਨੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ (ਆਰਡੀਨੈਂਸ) ਲਾਗੂ ਸੀ:

"ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਜਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1949 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸੀ), ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ, ਦੋ-ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ (14 ਜੂਨ, 1951 ਅਤੇ 20 ਜੂਨ, 1953 ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ) ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 29 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਰਾਜਪ੍ਰਮੁਖ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ, 1955 ਦਾ ਰਾਜਸਥਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ III ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ, (ਬੁਰਾਹ, ਮੁੜ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਜਤਿੰਦਰ ਨਾਥ ਗੁਪਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਕਿ:

"ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਮਝ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੋ ਸਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਸ ਨੇ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਜੇਕਰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਨ, ਵਿਅਕਤੀ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਬੁਰਾਹ ([1878] 5 I.A. 178), ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਤਿੰਦਰ ਨਾਥ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਦ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ

ਹਾਂ , ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ([1949] ਐਫਸੀ.ਆਰ. 595) ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, 1912 ([1951] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 747) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਟਕਰਾਅ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 20 ਜੂਨ, 1953 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਾੜੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੇ ਧਾਰਾ 385 ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੀ। ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 29 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ (1) ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰ-IX ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਸ਼ਰਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵੈਧ ਹੈ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਜੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

71. ਹਮਦਰਦ ਦਵਾਖਾਨਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਡਰੱਗ ਐਂਡ ਮੈਜਿਕ ਰੈਮੇਡੀਜ਼ (ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਡੀ) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1) ਨੇ ਧਾਰਾ 16(2)(ਏ) ਦੁਆਰਾ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ" ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਦੁਆਰਾ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। (2) (ਬੀ) "ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਉਪ-ਸ. (1) ਦੇ ਸੀਐਲ. (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਲੇਖਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸੋ।" ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(ਡੀ), ਜੋ ਇਸਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਚਰਚਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

"ਸ਼ਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਆਚਰਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ: ਹੈਮਪਟਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਯੂਐਸ (1) ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ

ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜਿਸ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ।"

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਅਯੋਗ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ:

"ਫਿਰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਫ਼ਦ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹਨ iਐਮਪੀਯੂਜੀਐਨਈਡੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ. ਸੰਸਦ ਨੇ ਕੋਈ ਮਾਪਦੰਡ, ਕੋਈ ਮਾਪਦੰਡ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੋਗਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 3(ਡੀ) ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

72. ਸਹਾਨਾਯਾਗਮ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਵਾਇਰ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਧਾਨਕ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕਵਰੇਜ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ (ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਿਆਪਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ:

"ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉੱਚ ਢਾਂਚਾ ਤਿਆਰ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇਸਦੀ ਭਵਿੱਖੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਤੁਲਸੀਪੁਰ ਸ਼ੂਗਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪੇਰੈਂਟ ਲੈਜਿਸਲੇਚਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖੇਤਰ ਪਰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲ ਸ਼ਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਕਦੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੂਲ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। . ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਆਚਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਕੋਰਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੰਧਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਸ ਸਵੀਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਚਰਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਸੇਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਮੰਤਰੀ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸ ਖੇਤਰ

ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਬਾਈਡਿੰਗ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕੰਡਕਟ ਦੁਆਰਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸਵੀਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਐਕਟ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕਸਰਤ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਗਿਆਪਨ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕਸਰਤ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕਸਰਤ ਕੇਵਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਡੇਟਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਕਰਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਛੋਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟੈਰਿਫ ਦਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਛੋਟ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਸਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਮੁੱਚੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸੀਪ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਛੋਟਾਂ, ਅੰਸ਼ਕ ਜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੇਨਡ ਟੈਰਿਫ ਤੋਂ ਕਹੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ 30% ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਘਟਾ ਕੇ 20% ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਦੇ ਸਵੀਪ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜਿੱਥੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਨੀਤੀ

ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ "ਸ਼ਰਤਾਂ" ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ। ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦਾ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਕਾਰਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਇੱਕ ਅਤੇ ਦੋ ਵਿੱਚ) ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ, ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਆਦਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਨ। (...)"

73. ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਾਸੂ ਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ 7.11.2002 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949, (ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੱਕ ਐਕਸਟੈਨਸ਼ਨ) ਐਕਟ 1974 ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ) ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ 1500 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ।" ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟ ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ:

"16. ਅਸੀਂ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ। ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਡੈਲੀਗੇਟਿਡ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਇਹ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜੋ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅੰਗ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ। ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਯਮ-ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵੇਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਯੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ

ਖੁਦ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਛੋਟਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਪ੍ਰਾਗਡ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਤਿ-ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਸੀ। ;

"150. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦਾ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਰੀਮਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ-ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। () ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

74. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਤੌਰ ਬੀ.ਕੇ. ਮੁਖਰਜੀ ਨੇ ਮੁੜ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, 1912 (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ:

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਨੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸੰਸਦ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਸੋਧਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਸਹੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਸਮਾਯੋਜਨ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਅੱਖਰ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਲਾਰਡ ਸੇਲਬੋਰਨ, ਬੁਰਾਹ ਵਿੱਚ (ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸੁਪ੍ਰੇਜਲਡ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ

"ਵਿਧਾਨ, ਖਾਸ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ' ਤੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਅਸਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿਤੇਂਦਰ ਨਾਥ ਗੁਪਤਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਦਰਸਾਈ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ:

"ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਖ਼ਤਿਆਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ। ਸੋਧ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਨ ਰੀ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, 1912 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਰੀਡਿੰਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਯੂਰੀਮ ਰਾਏ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟ ਸੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ, ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।

75. ਸਰਦਾਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਤਿੰਦਰਾ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਨਾਥ ਗੁਪਤਾ (ਸੁਪਰਾ), ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਸੱਚਾ ਪਦਵੀ ਉਹੀ ਸੀ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ "ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਮੋਮ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੇ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ।" ਹਮਦਰਦ ਦਵਾਖਾਨਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਅਨੁਸੂਚੀ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਢੰਗ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਵਾਸੂ ਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਏ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਟ, ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ, ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਹੋਣ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਏ ਸਥਾਈ ਅੱਖਰ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਸੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜਿਤੇਂਦਰ ਨਾਥ ਗੁਪਤਾ, ਮੁੜ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਵਾਸੂ ਦੇਵ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਕੀਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਮਨੋਨੀਤ ਅਰਜ਼ੀ; ਵਿਸਥਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਹੋਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ (ਇੱਕ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ) ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਸਨ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਉਹ "ਆਮ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ," ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਵਿਧਾਨ, (ਪ੍ਰਤੀ ਬੁਰਹ, ਸੁਪਰਾ). ਹਮਦਰਦ ਦਵਾਖਾਨੇ ਵਿਚ, ਸ਼ਕਤੀ ਨਵੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਗੈਰ-ਕੈਨਲਾਈਜ਼ਡ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ. ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਾਂ ਬੇਦਖਲੀ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਨਵੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

76. ਹੁਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਿਸ਼ੰਭਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਅਸਟੇਟ ਐਬੋਲੇਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਪੱਤੀ - ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ - ਸਾਰੇ ਬੋਝਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ:

"77. ਐਕਟ ਦਾ ਲੰਮਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੀਤੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ, ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਨੀਤੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਵੇਕ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਅਕਸ਼ਾਂਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਟਾਫ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿੱਤ ਦਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਜਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਬਸੰਤ ਕੁਮਾਰ ਸਰਕਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਾਵਰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਸੀ:

“4. ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਵੈਧ ਹੈ। ਐਕਟ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਗੈਰ-ਨਹਿਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (3) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

ਉਪਚਾਰਕ ਉਪਾਅ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਦੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [...]

5. [...] ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਹੜੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੈ, ਪਰ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ

ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਲਾਹੇਵੰਦ ਉਪਾਅ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਪੜਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ..."

77. ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ ਲਛਮੀ ਨਰਾਇਣ (ਸੁਪਰਾ) ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭਾਗ ਸੀ ਰਾਜਾਂ (ਕਾਨੂੰਨ) (ਐਕਟ), 1950 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੁਆਰਾ ਭਾਗ ਏ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1951 ਵਿੱਚ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਤ (ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ) ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਭਾਗ ਸੀ ਰਾਜ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1957 ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਰਤੀਆ ਜਾਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ, ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ:

" 49. ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਰਤੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 'ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੇ' ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਰਾਏ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਸਿਧਾਂਤ। ਦੋਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਲਾਰਡ ਸੇਲਬੋਰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - "ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਆਮ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ" ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ"। ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ "ਸ਼ਰਤ ਕਾਨੂੰਨ" ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬੁਰਹ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਵਿਧਾਨ' ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੇਤਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਐਲ.ਟੀ., ਬਿਹਾਰ, ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੰਨਿਆ, ਸੀ.ਜੇ. , ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਛੁਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੁਸ਼ਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇ, ਖੁਦ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੋਧਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਚਾਈ ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:

"60. ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ: ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਸੀਮਾਵਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੂਜੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। "ਸੋਧਾਂ" ਜੋ ਕਿ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ, ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ "ਸੋਧਾਂ" ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ, ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸਥਿਤੀਆਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, "ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਆਯਾਮ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘੇਰਦਾ ਹੈ।

61. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ "ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਦੀ ਬੇਰੋਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਪਕ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਭਾਗ ਦੀ ਸਮਗਰੀ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, "ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨੀਤੀ, ਤੱਤ ਅਤੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ, ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਪੈਰੀਫਿਰਲ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਬਦਲਾਅ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।"

78. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਚਾਰਟ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਹਾਂ। ਨੰ.	ਤਾਰੀਖ਼	ਐੱਸ.ਓ.	ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ
1	05.08.2016	ਐਸ.ਓ 2618(ਈ)	ਧਾਰਾ 188 ਤੋਂ 194 ਤੱਕ
2	19.08.2016	ਐਸ.ਓ. 2746(ਈ)	ਧਾਰਾ 3 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (1), (5), (22), (26), (28) ਅਤੇ (37), ਧਾਰਾ 221, 222, 225, 226, 230, 232 ਅਤੇ 233, ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਜ਼ਡੀ), ਧਾਰਾ 239 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜ਼ਟੀ), ਧਾਰਾ 241 ਅਤੇ 242

3	01.11.2016	ਐਸ.ਓ.3355(ਈ)	ਧਾਰਾ (2) ਤੋਂ ਧਾਰਾ (4), ਧਾਰਾ (6) ਤੋਂ ਧਾਰਾ (21), ਧਾਰਾ (23) ਤੋਂ ਧਾਰਾ (25), ਧਾਰਾ (27) ਧਾਰਾ (29) ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (36), ਧਾਰਾ 196, 197 ਅਤੇ 223, ਧਾਰਾ (ਜ਼ਈ) ਤੋਂ ਧਾਰਾ (ਜ਼ਐਚ), ਧਾਰਾ (ਜ਼ਐਲ) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 239 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜ਼ਐਮ), ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ ਧਾਰਾ (ਜ਼ਐਮ), ਧਾਰਾ (ਜ਼ਯੂ) ਤੋਂ ਧਾਰਾ (ਜ਼ਜ਼ਜ਼ਸੀ) ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ 244, ਧਾਰਾ 246 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 248 (ਦੋਵੇਂ ਸਮੇਤ), ਧਾਰਾ 250 ਅਤੇ 252
4	15.11.2016	ਐਸ.ਓ. 3453(ਈ)	ਧਾਰਾ 199 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 207 (ਦੋਵੇਂ ਸੰਮਲਿਤ), ਧਾਰਾ 208 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਈ), ਧਾਰਾ 208 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਧਾਰਾ 217 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 220 (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ) ਧਾਰਾਵਾਂ 251, 253, 254 ਅਤੇ 255
5	01.12.2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਐਸ.ਓ. 30.11.2016 ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ	ਐਸ.ਓ. 3594(ਈ)	ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਤੱਕ (ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਰਲੀਕਰਨ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਧਾਰਾ 4 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 32 (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਧਾਰਾ 60 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 77 (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ), ਧਾਰਾ 198, ਧਾਰਾ 231, ਧਾਰਾ 236 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 238 (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 239 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਤੋਂ ਧਾਰਾ (ਏ)
6	ਐੱਸ.ਓ. ਮਿਤੀ 09.12.2016 ਨੂੰ 15.12.2016 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ	ਐਸ.ਓ 3687(ਈ)	ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 54 (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ)
7	ਐੱਸ.ਓ. ਮਿਤੀ 30.03.2017; 01.04.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ	ਐਸ.ਓ. 1005(ਈ)	ਧਾਰਾ 59; ਧਾਰਾ 209 ਤੋਂ 215 ਤੱਕ (ਦੋਵੇਂ ਸੰਮਲਿਤ); ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਧਾਰਾ 216; ਅਤੇ ਧਾਰਾ 234 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 235
8	ਐਸ.ਓ ਦੁਆਰਾ 01.04.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। 15.05.2017 ਮਿਤੀ	ਐਸ.ਓ 1570(ਈ)	ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਰਲਪਣ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਤੱਕ
9	14.06.2017	ਐਸ.ਓ. 1910 (ਈ)	ਸੈਕਸ਼ਨ 55 ਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 58 (ਦੋਵੇਂ) ਸਮੇਤ)

10	01.05.2018	ਐਸ.ਓ. 1817(ਈ)	ਸੈਕਸ਼ਨ 227 ਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 229 (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ)
11	ਐੱਸ.ਓ. 15.11.2019 (ਇੰਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ) ਮਿਤੀ 01.12.2019 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ	ਐਸ.ਓ 4126(ਈ)	ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਈ); ਸੈਕਸ਼ਨ 78 (ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 79; ਸੈਕਸ਼ਨ 94 ਤੋਂ 187 [ਦੋਵੇਂ ਸੰਮਲਿਤ]; ਧਾਰਾ 239 (2) (ਜੀ) ਤੋਂ (i) 239 (2) (ਐਮ) ਤੋਂ (ਜ਼ੈਡਸੀ); ਧਾਰਾ 240 (2) (ਜ਼ਐਨ) ਤੋਂ (ਜ਼ਐਸ); ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 249 ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ

79. ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰਣੀ ਚਾਰਟ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਭਾਵ, 05.08.2016 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਬਾਡੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 19.08.2016 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੇ ਭਾਗ-IV ਦਾ ਅਧਿਆਇ VII) ਅਤੇ ਭਾਗ-V ਦੇ ਵਿੱਤ, ਐਕਟ, ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਉਪਬੰਧ ਸਨ। ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਗਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 196-197 ਅਤੇ 223 ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਸਨ, ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਾਂ, ਇਸਦੇ ਫੰਡਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 244, 246-248 ਅਤੇ 250-252 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਮ ਉਪਬੰਧ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਸੀ। 15.11.2016 ਦੀ ਚੌਥੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਏਜੰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ।

80. 30.11.2016 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਐਲਐਲਪੀਜ਼ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਲਐਲਪੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਰਲੀਕਰਨ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਮਿਤੀ 01.04.2017 ਦੀ ਅੱਠਵੀਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 15.05.2017 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 09.12.2016 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 15.12.2016 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਤੋਂ 44 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ।

81. ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਸੀ: ਇਸ ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਬਾਡੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਅਤੇ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੀਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕੋਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਭਾਵ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ [ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਤੋਂ 2(ਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ] ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਪਰਿਣਾਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਕੋਡ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ)। ਇਹ ਸਭ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੜਾਅ-ਦਰ-ਪੜਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।

82. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ-III ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 2018 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ, ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਸਨ) ਅਣਸੋਧਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ). ਅਣਸੋਧਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੱਤਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਗ-III ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ। . ਇਹ ਇੱਥੇ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 2018 ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ) ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ), (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਬਣ ਗਏ। ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 30.11.2016 ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਤੋਂ 2(ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, 2018 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। , ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਵ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ।

83. 2018 ਦੀ ਸੋਧ ਨੇ ਧਾਰਾ 60 ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਰਲ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਯਾਨੀ ਐਨਸੀਐਲਟੀ. .

84. ਸੈਕਸ਼ਨ 2, ਭਾਵ, (ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ, ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਡ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਸੀ। 2017 ਦੇ ਸੋਧ ਬਿੱਲ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਹਿਤਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਲਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

"ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੜਾਅਵਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

85. ਸੋਧ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ) ਭਾਵ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਸੋਧ ਨੂੰ 23 ਨਵੰਬਰ, 2017 ਨੂੰ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਸੈਕਸ਼ਨ 1. (1) ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਕੋਡ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2018।

(2) ਇਹ 23 ਨਵੰਬਰ, 2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ"

86. ਧਾਰਾ 2 ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸੇ ਸੋਧ ਨੇ ਧਾਰਾ 60(2) ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧਿਆ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ "ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਦੇ ਵੱਡੇ ਰੁਬਰਿਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਤਰਲੀਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਸੀ- ਭਾਵੇਂ ਅਣਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ। ਕੋਡ। ਧਾਰਾ 60(2) ਦੀ ਸੋਧ ਨੇ ਕੁਝ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਣਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਜੋੜ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਅਣ-ਸੋਧਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 (2) ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਡ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਸੰਕਲਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ।"

ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 (2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਸੰਕਲਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇੱਕ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ"

87. ਸੋਧ ਨੇ "ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੀਕਰਨ "ਜਾਂ ਤਰਲਤਾ" ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ ਦਾ ਸਮੀਕਰਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ... ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਟੇਸ਼ਵਰ ਵਿਟਲ ਕਾਮਥ ਬਨਾਮ ਕੇ ਬਲਿਗਾ ਐਂਡ ਕੋ ਨੇ ਬਲੈਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਅਧਿਕਤਮ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ:

"ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਕਈ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਹਰੇਕ ਵਾਕ ਜਾਂ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਚਿਤ ਵਸਤੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਕੋਟੇਸ਼ਵਰ ਵਿਟਲ ਕਾਮਥ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 304(ਬੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।"

"ਕੋਈ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨਹੀਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦ

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। "ਬਿੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ। ਸ਼ਬਦ "ਸੋਧ" ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਸੋਧ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਸਦਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 109, 114, 117, 198 ਅਤੇ 207 ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਸਦਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸ਼ਬਦ "ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਮੂਵਡ" ਸੋਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

88. ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਜੇਂਦਰ ਕੇ. ਭੁੱਟਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਏਰੀਆ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਕੋਟੇਸ਼ਵਰ ਵਿਟਲ ਕਾਮਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ, ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ) ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ) ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੰਡਣ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਸੰਕਲਪ, ਜਾਂ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ, (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

89. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪੈਟਰਨ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ (ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਤਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਮਰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਂਪਣ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਨ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ. ਨਰੋਤਮਦਾਸ ਜੇਠਾਭਾਈ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਹਮਦਰਦ ਦਾਵਾਖਾਨਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਕੈਨੇਲਾਈਜ਼ਡ ਸ਼ਕਤੀ (ਵਿਧਾਨਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ) ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਕੰਮ; ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਲਛਮੀ ਨਰਾਇਣ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਸ਼ੰਭਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਸੰਤ ਕੁਮਾਰ ਸਰਕਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ (ਉਸ ਵਿੱਚ) ਕੇਸ, ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਰੇ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਕੀਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ "ਪੜਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ."

90. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਵੇਦ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵੀ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ:

"16. ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਕਸਾਰ ਨੀਤੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਨੀਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਨੀਤੀਆਂ ਪੜਾਅਵਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਦੂਰਗਾਮੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜਾਅਵਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇੱਛੁਕ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਪੰਨਾਲਾਲ ਬੰਸੀਲਾਲ ਪਿਟੀ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਬਨਾਯਾਗਮ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕਾਰਜ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ "ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਮੰਤਰੀ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ। ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ

91. ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਨੇੜਤਾ, ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਸਬੰਧਤਾ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਫਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਵਰਕਿੰਗ ਗਰੁੱਪ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ:

"ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰ (ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀਆਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ, ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਰਿਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਆਦਾਤਰ ਗਾਰੰਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਗਾਰੰਟਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਾਰੰਟਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਗਾਰੰਟਰ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

92. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੂਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੂੰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਸੀ: ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ। 2018 ਦੀ ਸੋਧ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ: ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀ ਗਈ ਸੋਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਸਕੀਮ (ਭਾਵ, ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ), ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (22), ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਏ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 60), ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। , ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (22) ਜੋ ਕਿ ਭਾਗ II (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ "ਭਾਵ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਉਹ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 234 ਅਤੇ 235 ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:

"234. (1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। , ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

235. (1) ਇਸ ਕੋਡ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇਕਰ, ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਾਂ ਤਰਲਤਾ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ਾਵਰ, ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਟਰੱਸਟੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 234 ਅਧੀਨ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। , ਉਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਤਰਲਤਾ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। , ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

93. ਇਹ ਦੋ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਸਕੀਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀਆਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ।

94. ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੋਡ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ:

(1) ਸੈਕਸ਼ਨ 79 ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਤਮਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

(2) ਸੈਕਸ਼ਨ 94 ਤੋਂ 187 ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੰਕਲਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

95. ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈਅਤੇ ਬੋਰਡ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਹੈ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਨੁਭਾਗ 243, ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੀ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਤਰਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟਰ ਸਬੰਧਤ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਤਰਲਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਹੋਵੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਹੀ ਤਰਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ 60(3), ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਰਲਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਏ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ, ਘਟਨਾ

ਵਿੱਚ ਏ ਇੱਕ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਵਿੱਚ ਬੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਡੀਆਰਟੀ ਵਿੱਚ ਏ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ।

96. ਵੀ. ਰਾਮਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 60(2) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 243 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਅਤੇ ਕੋਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 238 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗੈਰ-ਰੋਧਕ ਉਪਬੰਧ ਹੋਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਡ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਾਰਾ 243 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਤਰਕ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 243(2) ਬਕਾਇਆ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ (ਪੀ.ਆਈ.ਏ. ਅਤੇ ਪੀ.ਟੀ.ਆਈ. ਐਕਟ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਲਹਾਲ, ਧਾਰਾ 243 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 243 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਐਕਟ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਹੋਰ ਫੋਰਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਏਗਾ। ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਲਈ। ਧਾਰਾ 238 ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਅਬਸਟੈਂਟ ਕਲੋਜ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ।

97. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, 2018 ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਧਾਨਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਸੀ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(22), 60, 234, 235 ਅਤੇ ਅਣਸੋਧਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੀ. ਰਾਮਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ:

"22. ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60, ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਤਰਲੀਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ, ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਉਪ-ਭਾਗ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ III ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 243 ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਟਾਊਨਜ਼ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909 ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1920. ਇਸਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਦੀਵਾਲੀਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਦਰਅਸਲ, 28-8-2017 ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਲੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ। ਨੇ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 243, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਅੱਜ ਤੱਕ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਲਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਟੇਕਹੋਲਡਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ

ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ/ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

23. ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ "ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ "ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ" ਵਿੱਚ ਐਸਏਆਰਐਫਏਈਐਸ। ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ "ਦੀਵਾਲੀਆ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋ ਦੀਵਾਲੀਆ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਸਏਆਰਈਏਈਐਸਆਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਰਫਾਰਸਟ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (3) ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ "ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ", ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ।

24. ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਅਤੇ (3) ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 2016 ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਹੈਂਕਰੇਪਸੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਡੀਹਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਟਾਊਨਜ਼ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909 ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (4), ਜੋ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨੂੰ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 179 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਜੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 249, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਪਰਿਣਾਮੀ ਸੋਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ), ਜੋ ਕਿ 23-11-2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਅਤੇ (3), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ, 2018 ਦੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਹੈ,"

98. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਪਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 60(2) ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਸਮੇਤ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ।

99. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦਿਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ, ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਮਿਆਦ ਜਿਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 [ਏ] ਤੋਂ [ਡੀ] ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ; ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ II ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 179, ਜੋ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਕੀ ਹੈ "ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ" ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਧਾਰਾ 60(1) ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ, ਤਰਲ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਰਜ਼ੀ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 60(3) ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੋਰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 60(4) ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੂੰ "ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਡੀਆਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60 (4) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ (ਏ) ਡੀਆਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਬੀ) ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2), ਭਾਵ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਗ III ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 179 ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ "ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60 (4) ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

100. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਇਰਾਦਾ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੋਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਇਸਦੇ ਸਹਾਇਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਮ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਭਾਗ । ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਸੰਗਤਤਾ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫੋਰਮ ਜਿਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵੱਖਰੇ ਹਨ- ਆਮ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਰਾਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਪੂਰੀ ਤਸਵੀਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਪਲਬਧ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ, ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀਓਸੀ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਬਣਾਉਣ

ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ। ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।

101. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਚੋਣਵੀਂ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਜਬੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ, ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ, ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, (ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਸਮੇਤ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਕੇਤ ਹਨ- ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਈ), ਸੈਕਸ਼ਨ 5(22), ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 179 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗਾਰੰਟਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ, ਉਸੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਫੋਰਮ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ) ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ, (ਅਪਵਿੱਤਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ) ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੋਡ ਨੂੰ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਪਲੇਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਲਈ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਨਹੀਂ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੈਧ ਹੈ।

102. ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਕੋਡ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ; ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 128, 133 ਅਤੇ 140 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਗਾਰੰਟਰ ਜਿਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਅਰਥਾਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਵੀ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਇਸਲਈ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

103. ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 31, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ:

"31. (1) ਜੇਕਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਮੈਂਬਰਾਂ, ਲੈਣਦਾਰਾਂ, ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"128. ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਪਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

129. "ਨਿਰੰਤਰ ਗਾਰੰਟੀ" - ਇੱਕ ਗਾਰੰਟੀ ਜੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਤੱਕ ਫੈਲਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ "ਨਿਰੰਤਰ ਗਾਰੰਟੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

130. ਜਾਰੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ, ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ।

131. ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ- ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਮੌਤ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

133. ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਡਿਸਚਾਰਜ- ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤਰ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁੱਖ 1 (ਕਰਜ਼ਦਾਰ) ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਫਰਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।

134. ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦਾ ਡਿਸਚਾਰਜ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦੇਣਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਾ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

140. ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਜਿੱਥੇ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੋਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ

141. ਲੈਣਦਾਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਹਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਮੁੱਖ ਦੇਣਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲੈਣਦਾਰ ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

104. ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਸਮੇਤ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਕਾਏ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ, ਆਦਿ, ਜੋ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਓਸੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਦਿਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਦੀ ਹੈ)। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅੰਤਮਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ; ਉਹ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ

ਸੈਕਸ਼ਨ 128, 133 ਅਤੇ 140 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

105. ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਸਟੈਂਡਰਡ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਕਿ:

"ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(1) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਗਾਰੰਟਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵੀ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਗਾਰੰਟਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ"

106. ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਓਸੀ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਰਕਮ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਲਈ ਐਕਸਪੋਜ਼ਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਾਰਾ, ਵੀ. ਰਾਮਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾ ਗਾਰੰਟਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:

"25. ਸੈਕਸ਼ਨ 31(1), ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਗਾਰੰਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ...।"

ਅਤੇ ਅੱਗੇ:

"26.1 ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਉਹਨਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸੀਮਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗਾਰੰਟਰ ਅਕਸਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਦੋਸਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 101 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ"

107. ਐਕਸਸਰ ਸਟੀਲ (1) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ ("ਐਸਾਰ ਸਟੀਲ ਕੇਸ") ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਗਰੰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"106. V. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਕੇਸ (ਐਸਬੀ। v. V. ਆਰਏਐਮਏਕੇਆਰਆਈਐਸਐਚਐਨਏਐਨ, (2018) 17 ਐਸਸੀਸੀ 394] ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼੍ਰੀ ਰੋਹਤਗੀ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਰੰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(1) ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ V. ਆਰਏਐਮਏਕੇਆਰaਐਸਐਚਐਨਏਐਨ ਕੇਸ (ਐਸਬੀ। v. V. ਆਰਏਐਮਏਕੇਆਰaਐਸਐਚਐਨਏਐਨ, (2018) 17 ਐਸਸੀਸੀ 394] ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। "

108. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮਤਾ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੱਦ ਬਾਰੇ, ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਵਾਰ-ਵਾਰ, ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਣਇੱਛਤ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ (ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਠੇਕਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲੈਣਦਾਰ ਗਾਰੰਟਰ ਤੋਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 134 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"7. ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੈਂਕ ਨੇ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ 50,000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਇੱਕ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਅਠਤਾਲੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਹ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟ। ਬੈਂਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲ ਦੇ ਸਪਲਾਇਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਤਰਲੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਵੀ ਬੈਂਕ ਭਾਵ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 128 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 134 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ. ਪਰ ਇੱਕ

ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਿਸਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ (ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ (ਵੇਖੋ ਜਗਨਨਾਥ ਗਣੇਸ਼ਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵਨਾਰਾਇਣ ਭਾਗੀਰਥ [ਏਆਈਆਰ 1940 ਬੋਮ 247; ਇਹ ਵੀ ਦੇਖੋ ਇਨ ਰੀ ਫਿਟਜ਼ਜੇਰਜ ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਰੈਬਸਨ [(1905) 1 ਕੇਬੀ 462])।"

109. ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿੱਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੰਡੀਆ ਲਿਡ ਦਾ। v. ਕੰਨੈਨੇਰੇ ਸਪਗ.ਐਂਡ ਵਵਗ. ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫੈਸਲਾ, ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਗਾਰੰਟਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ, ਉਦਯੋਗ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 4 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. ਸਟੇਟ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਨੂੰ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਅਗਾਊਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ 3 ਜਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਸੀ, ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗਜ਼ (ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ) ਐਕਟ, 1974 (ਛੋਟੇ ਵਜੋਂ 'ਐਕਟ') ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ, ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਕੀ ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 2 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1974 ਦੇ ਐਕਟ 57 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪੂਰਵ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦਾ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਐਸਈਬੀ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ [(1982) 3 ਐਸਸੀਸੀ 358: ਏਆਈਆਰ 1982 ਐਸਸੀ 1497] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਠੇਕਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128

ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲੈਣਦਾਰ ਗਾਰੰਟਰ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 134 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ.

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਗਾਰੰਟਰ ਸਨ ਗਾਰੰਟੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

110. ਕੈਪਿੰਗ ਸਿੰਗਰ ਅਤੇ ਫ੍ਰੀਡਲੈਂਡਰ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਯੂਕੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਹਰੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਯਾਨੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ:

"ਨਿਯਮ ਦਾ ਕੰਮ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕੋ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ "ਡਬਲ ਡਿੱਪ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ)। ਨਿਯਮ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਕਰਜ਼ਾ ਕੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋਹਰੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਾ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸੀਮਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ) ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ (ਪੀਡੀ), ਜ਼ਮਾਨਤ (ਐਸ) ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ (ਸੀ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਕੋਣ ਹੈ, ਸੀ ਲਈ ਮੁਢਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਸ ਦੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਸ ਪੀਡੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਪੀਡੀ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਐਸ ਸੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੀਡੀਯ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਐਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੀਡੀ ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (। ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਪੀਡੀ ਅਤੇ ਐਸ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਜੇਕਰ ਪੀਡੀ ਅਤੇ ਐਸ ਦੋਵੇਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੀ ਪੌਂਡ ਵਿੱਚ 100ਪੀ ਲਈ ਹਰੇਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਾਉਂਡ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 100ਪੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

111. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਅਣਇੱਛਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਤਰਲਤਾ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ/ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰੋ, ਜੋ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

112. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ) ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕੇ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਤਬਾਦਲੇ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਮਾਮਲੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate